

HAARA KAASA
TASUTA

KÄÄPA ALL

VARJUPAIKADE MTÜ TÄITSA OMA AJAKIRI

esimene 2023 (nr 32)

SELLES NUMBRIS:

- imelistest inimestest
- esimesest sõja-aastast
- põhjuse ja tagajärje seostest
- 12 kuust, loomadest ja paljust muust

Dr S²⁰TERN

Dr Stern toimetab
sinu lemmiku heaks
juba 20 aastat!

Aidata saad neid, kellest hoolid
ning kelle probleeme mõistad
www.doktorstern.ee

Toimetajalt

Armas lugeja!

Sinu käes on ajakirja Käpa All aasta esimene number. Omakeskis nimetame seda Varjupaikade MTÜ aastaraamatuks, kuna on kujunenud traditsiooniks, et aasta esimeses ajakirjanumbris teeme kokkuvõtteid ning kirjutame kõigest sellest, mis toimus meie ühingu eelneval aastal.

Möödunud aastal aitasime koju üle 2000 looma. See on saavutus, mille üle oleme uhked, kuid me poleks suutnud teha seda kõike ilma meie annetajate, toetajate, sponsorite, koostööpartnerite, töötajate ja vabatahtlikega. Käesolev ajakirjanumber sisaldabki tagasivaadet kõigele sellele, mida me möödunud aastal üheskoos loomade heaks ära teha suutsime. Suur-suur aitäh kõikidele, kes on panustanud sellesse saavutusse!

Juttu tuleb paljudel erinevatel teemadel - vaatame aastale tagasi ja meenutame, kuidas vaatamata maailmas valitsevale raskele ajale edasi tegutsesime; räägime sellest, mil viisil saime lisaks oma loomade abistamisele ka Ukraina sõjapõgenike lemmikuid aidata ja arutleme loomakaitsevaldkonnas esinevate keerulisemate ühiskondlike probleemide üle. Muidugi saab lugeda ka rõõmsamatel teemadel, kõneleme oma püsiannetajatest, vabatahtlikest ja loomulikult ka meie armsatest karvastest sõpradest.

Saavutatule tagasi vaatamine on alati oluline. See aitab meil mõista, kui suure töö oleme üheskoos ära teinud ja annab motivatsiooni juurde, et loomade abistamise nimel ikka edasi tegutseda. Loodan, et ka Sind, armas lugeja, need lood inspireerivad.

Mõnusat lugemist!

Foto: Varjupaikade MTÜ

ANNI ANETE MÕISAMAA
Käpa All vastutav toimetaja

Käpa All on Varjupaikade MTÜ ajakiri, mis ilmub kolm korda aastas. Ajakiri levib elektrooniliselt ja piiratud koguses tasuta jagatavana paberkandjal.

Liitu uudiskirja saajatega meie kodulehel varjupaik.ee

Annetustelefonid (kuula kõne lõpuni)

900 7000 – 5 eur, **900 7110** – 10 eur, **900 7125** – 25 eur

Väljaandja Varjupaikade MTÜ, tegevjuht Anneli Matsi, tel 5386 9060

Tiraaž 1500 eksemplari

Väljaandmine toimub vabatahtlike ja sponsorite kaasabil

Põgus sissevaade

Varjupaik on tagajärg, mitte põhjus	5
Aasta 2022 kokkuvõte	6
Esimesel sõja-aastal ehk Varjupaikade MTÜ aastal 2022	11
Aasta 2022 meie võrgustikus	16
<i>Quo vadis</i> , Varjupaikade MTÜ?	24
Püsiannetajad – meie kindel tugi	26
Kuidas me hakkama saame?	28
Kas ikka mahub veel?	29
Armsad karvased staarid	30
587 sabaga sõpra uues kodus	31
Kaks kanget Viljandimaal	32
Aasta vabatahtlik Jane Laumets	34
Vabatahtlikud ja hoiukodud	36
Kiri uuele sõbrale	38

Käpa All väljaandmist toetab

Your Pet, Our Passion.

Meie infokanalid

www.varjupaik.ee

Varjupaikade MTÜ

info@varjupaik.ee

@varjupaikademy

Lugejakirju lemmikloomateemadel ootame aadressil
anni.moisamaa@varjupaik.ee

Kaanel Tallinna loomade varjupaiga endine hoolealune Aria
Kaanel autor Martin Kraus

Vastutav toimetaja Anni Anete Mõisamaa
Toimetuse Anneli Matsi, Marika Algeps
Keeletoimetajad Sigrid Sünd, Tiina Tanner
Reklaamimüük Agne Astel-Rankla
Kujundus Mandariin OÜ, www.mandariin.ee

mandariin

roheline trükis

Sinu koer! Kes ta Sulle on? Pereliige, lemmiklaps, valvur, vara või teisest liigist olend?

Me kõik elame sotsiaalses maailmas ja parema elu jaoks peaksime olema sotsialiseeritud. Meie, inimesed, oskame omavahel rääkida ja tänu sellele muutume sotsiaalseteks. Aga meie koerad? Mida tähendab nende jaoks olla sotsiaalne koer? Koerad ei oska olla inimesega sõbralikud ja seltsivad, kui neile pole seda õpetatud. Koerad tunnevad lõhna ja see annab neile palju informatsiooni inimesest ning olukorrast. Nukrat ja tujutat inimest püüab koer lohutada. Last, kes on rõõmus ja mänguhimuline, püüab kaasata mängima. Tundub lihtne ja loogiline? Koerad ongi lihtsad ja loogilised. Inimesel on kohustus õpetada koeri, kuidas olla meile parimad seltsilised. Luues sidet koerte ja inimeste vahel, saame olla loojad, kuid teeme seda oma soovidest lähtuvalt. Nead annavad meile vastu parimat – koera armastust ja truudust. Mõtleme hetkeks oma soovide peale ja loome rahuliku, enesekindla, truu ja armastava koera!

Oma mõtted koertest pani kirja Varjupaikade MTÜ Tallinna varjupaiga loomade heaolu spetsialist Nadežda.

Varjupaik on tagajärg, mitte põhjus

Lemmikloomade elus on kõike juhtunud juba ammu enne seda, kui loom varjupaika jõuab. Ükskõik, mis on siis selle põhjuseks – kas ta on tänaval sündinud ja pärit kolooniast, on ta üksik hulkur, on ta eksinud või hüljatud, on ta peremehe kaotanud või loobutakse temast käitumise pärast jne. Varjupaika jõudmine on eelnenud sündmuste tagajärg, mitte põhjus. Vastupidist tõestades võiks paralleeli tõmmates väita, et päästjad, kes tulekahju kustutavad, ongi tulekahju põhjus, mõtiskleb Varjupaikade MTÜ tegevjuht Anneli Matsi.

Siinkohal võiks ühiskond peeglisse vaadata ja tõdeda, et pildil on midagi valesti. Inimesed peavad vastutuse võtma kohe, tegelikult tahaks öelda, et juba enne, kui lemmikloom perre võetakse. Kohe tuleb hakata ise õppima, sest kaasaegsed teadmised lemmikloomade pidamisest on meie ühiskonnas kesised. Ikka veel elatakse suust suhu kandunud folkloori ja müütide najal. Praegu võetakse koeri ja kasse liiga iseenesestmõistetavalt ning kergekäeliselt. Äärmustena võib kirjeldada seda, et neisse suhtutakse kui nunnudesse mänguasjadesse või siis teiselt poolt inimlikustatakse ja võetakse kui laste aseainet.

Alles siis, kui inimene on tunnistanud, et ta on enda kõrvale võtnud elama teisest liigist tunnetega elusolendi, kellel on oma liigiomane käitumine, saab ta hakata looma õpetama. Kui aga juhtub midagi traagilist, on juba hilja. Järelikult oli enne midagi tegemata. Loomamaailmas tuleb tegeleda ennetamisega – täpselt samamoodi nagu inimeste ühiskonnas pääste valdkonnas.

Eesti lemmikloomakultuur on paar aastakümneid, kui mitte rohkemgi,

ajast maas. See on üks põhjus, miks varjupaika jõuab väga palju loomi. Kui inimene on võtnud lemmikloomade, siis vastutab looma eest omanik ja mitte keegi teine. Iga pere, kes plaanib oma perre lemmikloomade võtta, peaks läbima vastava koolituse. Selliselt saab ennetada probleeme ja ehk nii mõnigi loom, kes tegelikult pere eluviisiga ei sobi, jäetakse siis üldse võtmata ning järgmine kodu kaotanud loom jääks varjupaika jõudmata. Inimesi harides saaks tõsta lemmikloomapidamise kultuuri Eestis.

Iga loom, kes satub varjupaika, võib olla stressis ja ärevil, sest tema elus on toimunud väga suur muutus ning suurte muutustega on raske toime tulla. Nii võime näha susisevaid kassipoegi ja täiskasvanud kasse, kelle ainukeseks mõtteks on põgeneda ning koeri, kelle kehakeel ja hääl ütlevad hoiatavalt, et ära tule lähemale. Meie oskus on neid signaale lugeda, neist aru saada ning osata selles situatsioonis käituda. Me suhtume varjupaigaasukatesse heatahtlikult ja kannatliku meelega ning anname loomale aega kohanemiseks.

Koer on koer ja inimene on inimene. Koer käitub alati koera moodi, kuid nad on elus ja neil on tunded. Koerad on erinevad – nende emotsioonid, kogemused ja õpitud käitumine võivad olla väga erinevad. Nende vaimne ja füüsiline tervis võivad olla väga erinevad. Seetõttu tuleb lähtuda igast üksikust indiviidist. Koerad ei ole robotid, kellel on on/off nupp või programm, mida nupust muuta. Üks koer võib samasuguses olukorras käituda hoopis teisiti kui tema liigikaaslane. Koer on alati het-

kes kohal, mida inimesel on päris raske kogu aeg teha – olla hetkes kohal. Ja nii võibki inimene olla ekslik, sest eksimine on inimlik.

Üks suur sõna on usaldus. Me peame võitma varjupaika sattunud looma usalduse. Samuti üritame taastada tema usaldust maailma vastu, mis on tema suhtes väga ebaõiglaselt käitunud. Kodu kaotades on lõhutud looma turvatunne. Kas suudame alati seda usaldust taastada? Aus vastus on ei, mõnda looma ei ole võimalik päästa. Tulekahju nõuab oma ohvri.

Ja miks ikka on rõhk ainult koertel, kui varjupaigaasukad on ülekaalukalt kassid, kes täpselt samamoodi nagu koerad, on mõjutatud stressist, mida on põhjustanud suur elumuutus. Ka kass võib stressis olles valida erinevaid käitumisviise, millest üks võib olla agressiivsus. Kassidega suhtlemisel peavad varjupaiga töötajad olema väga osavad, sest kassi küüned ja hambad on väga teravad relvad, kui need käiku lastakse. Teame, et kassipoeg, kes ei ole oma elu esimese kolme nädala jooksul inimesega kokku puutunud, ongi okkiline, sest tal on tõsine hirm oma elu pärast. Alalhoiduinstinkt paneb ta selliselt käituma ja tema hilisem sotsialiseerimine võtab väga kaua aega.

Varjupaikade MTÜ võtab vastutuse varjupaika sattunud loomade eest nii rõõmus kui mures. Me vastutame ühiskonnas, inimeste ja loomade turvalisuse eest. Me seisame nende eest ja anname hääle neile, kes seda ise teha ei saa. Varjupaiga töötajad on suure südamega inimesed, kes teevad päev-päeva kõrval sama tänuväärset tööd nagu päästjad.

Fotod: Agne Astel-Ranika, erakogu

12 kuud - loomad ja palju muud 2022. a kokkuvõte

Jaauar

Aitasime koju 179 looma: 92 kassi, 65 koera ja 22 pisilooma.

Kui tavaliselt on Varjupaikade MTÜs jaanuarikuu üsna vaikne ja rahulik, siis sel korral oli vastupidi.

Kuna detsembris oli meie hoole alla tulnud 94 kutsikavabrikust päästetud chihuahua laadset koera, siis olid meie

Tallinna ja Pärnu varjupaiga töötajatel käed-jalad tööd täis. Tegime koertele vajalikud veterinaarprotseduurid, sotsialiseerisime neid ja tegelesime uute kodude otsimisega.

Meile oli ligi 100 koera korraga var-

jupaika sattumine esmakordne, aga meie töötajad said kõige sellega suurepäraselt hakkama! Lisaks möödus jaanuar kokkuvõtete tegemise ja toetajate tänamise tähe all.

01

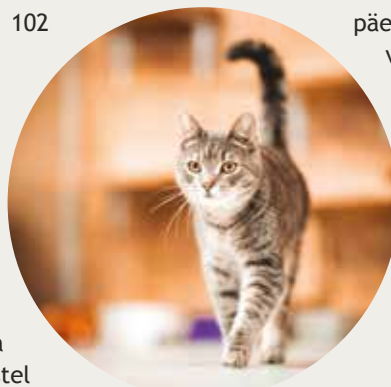
Veebruar

Aitasime koju 173 looma: 118 kassi, 47 koera ja 8 pisilooma.

Juba alates 2016. aastast kutsume sõbrakuul üles ka neljajalgseid sõpru meeles pidama. "Sõpra tunnend sabast!" kampaaniaga suuname eritählepanu just kassidele, sest neid on varjupaikades kõige rohkem. Kutsusime üles varjupaigast kassi võtma või kui kassi võtta ei saa, siis tegema püsitoetuse, et uue kodu ootamise aeg nurrumootoritele võimalikult mugavaks teha. Kampaania sõnumit aitasid levitada Uku Suviste ja PetCity ning üheskoos saatsi-

me uutesse kodudesse 102 sabaga sõpra!

21. veebruaril sõime torti ja tähisime ühingu 15 tegutsemisaastat. Kahjuks tõi veebruari lõpp halbu uudiseid Ukraina sõja näol. Soovisime ka enda panuse anda ja juba veebruari viimastel

päevadel sai sisse seatud venekeelne infotelefoni number, et saaksime efektiivselt aidata neid Ukraina inimesi, kes saabusid sõja eest Eestisse koos lemmikloomaga.

02

Märts

Aitasime koju 125 looma: 80 kassi, 44 koera ja 1 pisilooma.

Märtsis oli ukrainlastele suunatud infotelefon punane - abivajajaid, kes koos lemmikloomadega sõja eest põgenesid ja vajasisid abi kas loomatoidu, tarvikute, veterinaarabi või nõuannete-na, oli palju.

Kuna soovimatuid pesakondi sünnib jätkuvalt igal kevadel tänavatele, panime märtsikuus rõhku teavitustööle - rääkisime sellest, kuidas saab iga

inimene ise aidata kaasa tänavakasside arvu vähenemisele.

Ilmus aasta esimene ajakirja Käpa All number, kus tegime kokkuvõtteid eelneva aasta kohta ja jagasime lugejaga kõike põnevat, mis meie varjupaigas möödunud aasta jooksul toimus.

03

Aprill

Aitasime koju 165 looma: 90 kassi, 63 koera ja 12 pisilooma.

Kuigi aprill on naljakuu, siis maailmas toimuv tegi meele kurvaks ja naljatuju ei olnud kellelgi. Keeruliste aegade kiuste tegutsesime edasi loomade aitamise nimel.

Aprill oli traditsiooniliselt Südameku, mil viisime koos Südamapteegiga läbi kampaaniat, et koeri koju aidata. Kuna sõjalukord ja maailmas toimuv mõjus kõigile rusuvalt, otsustasime kampaania raames rääkida sellest, kuidas lemmikloomad meie vaimsele tervisele positiivselt võivad mõjuda. Tänu kampaaniale aitasime koju 25 neljakäpalist seltsilist, kes oma uutele omanikele kindlasti tohutult palju rõõmu toovad.

04

Mai

Aitasime koju 134 looma: 87 kassi, 46 koera ja 1 pisilooma.

05

Kuna koduta kasside probleem on Eestis endiselt suur ja igal kevadel sünnib tänavatele sadu kassipoegi, siis otsustasime esmakordselt maikuus viia läbi kassipoegade abistamisele suunatud kampaania. Kampaania vältel keskendusime põhiliselt teavitustöö tegemisele ja jagasime infot steriliseerimise ning kiibistamise olulisusest. Lisaks mõtlesime välja põneva ja mugava viisi, kuidas juba varjupaika sattunud kassipoegi abistada - arendasime uude võimaluse e-poes, mille kaudu said head inimesed kõigest paari klikiga saata varjupaika kinkekorvi, mille sees kõik eluks vajalik ühele varjupaika sattunud kassipojale. Olime tõeliselt rõõmsad tulemuse üle - kokku kogunes lausa 4000 eurot ja saime aidata sadu kassipoegi. Kampaaniasõnumit aitas levitada suur loomasõber Keili Sükijainen.

Juuni

Aitasime koju 158 looma: 110 kassi, 48 koera.

Suvel saime mõnel korral ka tava-pärase töö juurest eemale ja osalesime erinevatel laatadel. Võrus toimus juba traditsiooniks saanud Vastseliina laat, kus olime kohal töötajate ja vabatahtlikega ning kogusime heategevusliku loosiga annetusi, millega saime osta varjupaika väga vajalikud UV-desinfitseerimislambid. Tallinnas toimus põnev loomateemaline üritus „Käpakäik“, mille korraldas Eesti Loomakaitse Selts ja kus olime kohal ka meie. Päeva jooksul

jagasime kõigile huvilistele infot Varjupaikade MTÜ tegemiste kohta, arutlesime paneeldiskussioonil loomasõbraliku aasta üle ning vaksineerisime ja kiibistasime lemmikloomi tasuta. Vaksineerimist ja kiibistamist saime pakuda tänu Tallinna linna toetusele ja kokku sai vajalikud prot-

06

seduurid lausa 41 neljakäpalist.

Ilmus aja-kirja Käpa All teine number, milles kirjutasime meie väikese Võru varjupaiga ajaloost, ägedatest kassiaedikutest ja sõjapõgenike abistamisest.

Juuli

Aitasime koju 186 looma: 140 kassi, 43 koera ja 3 pisilooma.

Juulikuus hakkasid kassipojahooaja mõjud välja paistma. Kasside arv varjupaigas kasvas hüppeliselt ja varjupaikadel olid käed-jalad tööd täis. Vaikselts hakkas pead tõstma hinnatõus ja loomulikult mõjutas see ka meie tööd. Kui eelnevad viis aastat oli Tallinna linn korraldanud Tallinna varjupaiga sünnipäeva puhul suurejoonelise ürituse, siis sel korral otsustati teha hoopis loomadele tõeliselt väärtuslik kingitus ning annetati meie hoolealustele ligi 10 000 euro väärtuses kvaliteetset loomatoitu. Annetus oli meile suureks abiks - tänu sellele saime lisaks oma asukatele abistada ka Ukrainast saabunud loomi.

07

August

Aitasime koju 234 looma: 174 kassi, 46 koera ja 14 pisilooma.

Üle mitme aasta saime korraldada töötajate ja vabatahtlike suvepäevad. Kogunesime värskelt loodud Varjupaikade MTÜ Loomade heaolu keskuses Viljandimaal. Kuna meie ühing tegutseb seitsmes asukohas üle Eesti, siis juhtub seda harva, et meie inimesed erinevatest varjupaikadest omavahel silmast silma kohtuksid. Päeva jooksul tutvusime keskusega, tegime ühe põneva maastikumängu, mis aitas meil avastada kohaliku looduse ilu, einestasime, tutvusime omavahel ning veetsime lihtsalt ühe tõeliselt tore päeva üheskoos.

08

September

Aitasime koju 187 looma: 145 kassi, 38 koera ja 4 pisilooma.

Sügis algas meil eriti põnevalt, sest septembri alguses toimus Tallinnas juba kolmandat aastat järjest rahvusvaheline loomakaitsse konverents. Konverentsile kogunesid loomakaitsjad ja loomadega igapäevaselt tegelevad inimesed kogu Eestist. Ka Varjupaikade MTÜ võtab igal aastal konverentsist kollektiivselt osa.

Septembri keskpaigas lükkasime taas käima Varjupaikade MTÜ heate-

gevusliku kalendri projekti. Kalendri väljaandmisest on hooandjate abiga saanud tõeliselt tore traditsioon. Sel aastal andsime kalendrit välja juba kümnendat korda ja iga aastaga toetab meie

projekti aina rohkem häid inimesi. Sel korral tegid toetajad lausa rekordtulemuse ja tänu projektile saime aidata väga paljusid abivajavaid loomi.

09

Oktoober

Aitasime koju 252 looma: 205 kassi, 40 koera ja 7 pisilooma.

Oktoobris tähistasime musta kassi kuud. Kampaaniaga ühines loomasõbralik ettevõtte Sokisahtel OÜ, annetades iga oktoobris müüdud kassi pildiga sokipaari pealt ühe euro varjupaigakasside heaks. Ka Kirsti Timmer otsustas oktoobris mustade kasside eest seista ja tuli meie kampaaniat aktiivselt vedama-toetama. Tema näiteks usub, et iga loom toob inimesele õnne, kui ta on hoitud ja armastatud - kes aga loomaga halvasti käitub või lemmiku hül-

gab, sellele tuleb õnnetus kaela. Üheskoos aitasime uutesse kodudesse 81 musta ja musta-valgekirjut nurrumootorit. Kampaania tõmbas palju tähelepanu ka teistele varjupaiga asukatele ja nii saatsime oktoobris uude koju kokku lausa 200 looma.

10

Loomakaitsepäeval andsime üle söakuse preemia Elmo, mille sel korral pälvis tõeliselt tubli ja loomasõbralik Tiina Randjärv, kes on Võru Linnavalitsuse keskkonna- ja järelvalvespetsialist ja tänu kellele on abi saanud väga paljud hädasolevad loomad.

November

Aitasime koju 199 looma: 155 kassi, 41 koera ja 3 pisilooma.

Novembris tähistasime neljandat aastat vanemate koerte ehk 5+ koerte kuud. Sel kuul julgustasime inimesi andma uut võimalust eakamatele koertele. Üle viieaastaseid koeri peetakse sageli uue kodu pakkumiseks liiga vanaks. Kampaania aitas koju kokku viis seniorkoera, kes said kaasa väärustusliku kingituse Royal Caninilt. Eriti südantsoojendav on asjaolu, et tänu 5+ koerte kuule leidis uue kodu Varjupaikade MTÜ hoole all kõige kauem oodanud koer Murka. Tema koduootus kestis kokku 3 aastat ja 8 kuud. Li-

saks oleme äärmiselt rõõmsad, et kodu leidis ka Metabo, kellel vanust ligikaudu 16 aastat.

Novembri lõpul andis siseminister Lauri Läänemets kodanikupäeva puhul üle aumärgid 14 erakordsele inimesele, kes edendavad elu Eestimaa erinevates paikades. Aumärgi pälvis meie juhatuse liige Triinu Priks, kes pani 16

11

aasta eest Varjupaikade MTÜle alguse. Meil on ääretult hea meel, et ka loomakaitsevaldkonnas tegutsevaid inimesi tunnustatakse.

Trükivalgust nägi aasta kolmas ajakirja Käpa All number, millest sai lugeda Loomade heaolu keskuse tegemistest, loomaleidja vastutusest, kassivabrikutest ja vabatahtlike tegemistest.

Detsember

Aitasime koju 178 looma: 135 kassi, 41 koera ja 2 pisilooma.

Jõulukuu möödus pigem rahulikult, sest loomade arv varjupaikades hakkas vähenema. Eriti südantsoojendav oli see, kui palju sooviti meie hoolealuseid aidata. Anett Kontaveit korraldas taas juba traditsiooniks saanud tennisevarustuse ja -kostüümide oksjoni varjupaiga loomade heaks. Ettevõtted reageerisid meie üleskutsule toetada jõulude ajal loomi. Tänu loomasõbralike ettevõtete panusele kogunes loomade heaks üle 25 000 euro. 5. detsembril, rahvusvahelisel vabatahtlike päeval, andsime juba

kolmandat korda välja Varjupaikade MTÜ aasta vabatahtliku tiitli. Sel korral sai aasta vabatahtlikuks Jane Laumets, kes on vabatahtlik hoiukodu pakkuja ja aidanud väga paljusid loomi.

12

SPECIFIC®

10 kg

+2 kg TASUTA

**SPECIFIC EXTRA
KAMPAANIAKOTID**

KASSITOIT
6+1 kg

Rikkaliku kalasisaldusega veterinaarne kvaliteettoit sinu lemmikule

www.specific.ee

Esimesel sõja-aastal ehk Varjupaikade MTÜ aastal 2022

Eelmise aasta 1. veebruarist võttis Varjupaikade MTÜ tegevjuhi teatepulga üle Anneli Matsi. Ta tegi seda rahuliku südamega, sest ühing lõpetas 2021. aasta väga heas seisus: areng ja tegevused olid planeeritud, vajalikud ressursid olemas ja tulevik kindel. 2022. aasta 24. veebruaril, Eesti sünnipäeval, varises aga rahumeelne ja stabiilne maailm kokku – algas Venemaa sõjaline agressioon Ukraina vastu. See oli šokk ja puudutas kõiki, sest kuigi rinne on Ukrainas, siis Eestis on selle sõja tagala.

Nii nagu Karlsson katuselt ütles: „Rahu, ainult rahu,“ ei jäänud ka Annelil muud üle, kui sügavalt sisse-välja hingata ning öelda endale ja oma kaasteeliste – rahu, ainult rahu. Sellises olukorras aitab ainult kaine mõistus, mitte paanikaosakond. Kokkuvõtte eelmisest aastast teebki tegevjuht Anneli Matsi.

Ukraina abistamisest siin ja kohapeal

Kui esimene ehmatuse mööda sai, panime ruttu pead kokku, et mõelda, millega saame meie kui abivajav organisatsioon aidata sõja tõttu kannata-vaid Ukraina inimesi ja loomi. Erinevad organisatsioonid ja eraisikud tegid üleskutseid ja hakkasid koguma toiduabi Ukrainas hädas olevatele koertele. Vaatasime oma varud üle ja aitasime samuti esimest teele asuvat rekat täita. Üsna pea hakkasid Eestisse jõudma esimesed sõjapõgenikud, kellel olid kaasas lemmikloomad, sest oma-sid maha ei jäeta. Segadust oli palju. Veebruari alguses oli meie ühingu hoole all üle 500 looma. Saime aru, et meil ei ole ressursse Ukrainasse sõitmiseks ja loomade päästeoperatsioonide korraldamiseks.

Otsustasime, et just meie oleme

Otsustasime, et just meie oleme need, kes saavad aidata neid inimesi, kes oma lemmikutega Eestisse jõuavad.

need, kes saavad aidata neid inimesi, kes oma lemmikutega Eestisse jõuavad. Veebruari lõpuks oli meil sisse seatud teatud spetsiaalne venekeelne infotelefon, millelt inimesed said nõu ja abi küsida. Seda numbrit jagasime jõudsalt ja tegime koostööd põgenikega tegelevate ametkondadega. Kohe sai saadetud loomatoitu ja erinevaid loomatarvikuid Tallinna ja Pärnu sõjapõgenike majutuskohadesse ja esimesed

inimesed leidsid tee meie varjupaikadesse, kus nad loomadele vajaliku kaasa said. Kokku abistasime aasta jooksul 112 inimest ja 119 loo-

ma: koeri, kasse, papagoisid, küülikuid ja hamstreid. Abivajajatele jagasime ligi 600 kg toitu. Arstiabi aitasime 34 looma, sh nii protseduurid kui ka era-korraline arstiabi. Nende sõjapõgenike loomadele, kelle ajutine elukoht ei lubanud lemmikloomi pidada, otsisime

hoiukodud. Nagu ikka, siis koos suudame hoopis rohkem - täname koostööst Tiina Toometi kliinikut, Eesti loomakaitse seltsi ja ProPlani ning kõiki annetajaid, kes on aidanud meil aidata Ukraina inimesi Eestis.

Varjupaikade toimimisest

Meie ajasime ikka kindlalt oma asja edasi, st tagasime kuue varjupaiga ja Loomade heaolukeskuse toimimise. 2022. aastal andsime tööd ligi 60le tublile inimesele. Ainult selle kriteeriumi järgi liigituksime Eestis keskmise suurusega ettevõtteks. Asendamatute abikätena tegi vabatahtlikku tööd üle 150ne vahva inimene. Me peame väga oluliseks, et meie töötajad on loomade ja neile heaolu tagamise teemal haritud. Aasta jooksul osalesid töötajad erinevatel koolitustel. Samuti sai käima lükatud silmaringi laiendav veebikoolituste sari, kus said osaleda nii meie töötajad kui ka vabatahtlikud. Olgu siinkohal mainitud mõned teemad: koerte ja kasside toitumine; arendavad lemmikloomade mänguasjad; salapäraseid kassid; lemmikloomade parasiidid; murelikud koerad, kassid ja nende aitamine jne. Lisaks täiendasid end veterinaarid ja teised spetsialistid erialaspetsiifilistel koolitustel. Ühise suure tiimina sai sügisel osa võetud sisukast loomakaitsekonverentsist, mis tõi kenasti kokku sama ala inimesed üle Eesti.

Kui hulkuvate loomade abistamiseks tegime iga päev koostööd kohalike omavalitsustega, siis jätkus koostöö ka erinevate riigiametitega. Kõige tihedamat koostööd tegime loomulikult põllumajandus- ja toiduametiga, et aidata väärkoheldud loomi. See on jätkuvalt väga kurb teema, sest nendel loomadel on küll kodu, kuid see ei vääri oma nimetust. Need loomad tuleb kodust ära võtta, sest nende heaolu ei ole tagatud või on olnud ohus lausa looma elu.

Lisaks jätkus koostöö kriminaalhooldusosakondadega ja inimesed said meie erinevates varjupaikades ühiskondlikult kasulikke tööd tehes ennast rehabiliteerida. Ka võtsime vastu abikäed, mis tulid töötukassa kaudu. Ise olime jätkuvalt toeks sotsiaalkindlustusameti naiste tugikeskustele. Olime praktikabaasiks Järvamaa Kutsehariduskeskuse loomaarsti abilise eriala õppuritele.

Sissetulekutest, väljaminekutest ja investeringutest

Kui 2021. aasta majanduskokkuvõttes sai tõdetud, et ühing on hästi kindlustatud, et tark ei torma ning teeb otsuseid kaalutletult ja et heal ajal tuleb valmistuda kriisiks, siis 2022. aastal astus kriis uksest sisse. Aastale vastu astusime suhteliselt optimistlikult, kuid juba üsna varsti hakkas inflatsioon ja hinnatõus meie eelarvest suuri tükke ampsama. Toimus loomatoidu ja kassiliiva hindade hüppeline kasv. Kasside ühekordseks allapanuks kasutatava puitpelleti hind kerkis energiahinna tõusu tõttu aastaga lausa kahekordseks. Siin me latti alla lasta ei saa ja eelnimetatud asjade pealt kokku hoida ei ole kuidagi võimalik. Need on

Me suhtume loomade heaks annetatud rahasse respektiga ning kasutame seda eesmärgipäraselt ja ökonoomselt.

igapäevased esmatarbehendid ja peavad varjupaikades olemas olema, et tagada loomade heaolu. Ilmselt igaüks, kes sõidab autoga, vaatas eelmisel aastal bensiinijaama teadete tahvlil toimuvat kerge õudusega. Ka meie, aga loomade abistamiseks tuleb rattad liikumas hoida ja selleks peab kütusepaak täis olema.

2022. aastal oli ühingu tulu summas 1 513 341 eurot, millest lepingulised tasud moodustasid 51%, annetused 41% ja muud tulud 8%. Meie lepingupartnerid olid põllumajandus- ja toiduamet (PTA) ja kohalikud omavalitsused (KOV), kes täidavad teenust ostes neile pandud seadusest tulenevat kohustust tegeleda hulkuvate loomadega. KOV kohustus on hulkuvad loomad kinni püüda ja pidada neid varjupaigas 14 päeva. 15. päevast alates saab loom Varjupaikade MTÜ omaks ja tema ülalpidamine, veterinaarsed protseduurid ja uue kodu otsimine toimub ainult tänu annetustele. Annetajad on eraisikud ja ettevõtted. Ühingu muud tulud on loomade loovutustasud ja muude teenuste tasud, heategevus- ja reklaamimüük ning toetused sihtotstarbeliste projektide tarbeks.

2022. aastal oli ühingu kogukulu summas 1 320 423 eurot. Annetusi kasutame tuhandete loomade eest hoolitsemiseks. Kulu loomadele oli 272 160 eurot. Siia kulugruppi arvestatakse kõik, mis läheb looma sisse, külge ja alla. Ainuüksi kassiliivale kulus ligi 50 000 eu-

rot ja loomade veterinaarseks teenindamiseks kulus üle 140 000 euro. Lisaks tuleb arvestada, et meil on tööl oma veterinaarid, kes teevad protseduure. Iga looma abistamiseks ei pea me kliinikusse jooksuma ja arveid maksma, küll aga peame maksma iga kuu töötajatele palka. Samuti võtame vastu mitterahalisi annetusi ja loomadele tuuakse toitu ja tarvikuid ning see vähendab otseselt meie rahalisi kulusid. Arvestada tuleb sellega, et annetusi kasutame nende loomade ülalpidamiseks, kes on KOV-i arvestusest väljas. Muud tegevuskulud on seotud varjupaikade igapäevaste töödega - alates väljakutsetel käimiste

ja koristamisega, IT-kuludega ning lõpetades junnikühvli ostuga. Varjupaikade kommunaalikulude summa oli üle 70 000 euro ja see sisaldas elektrit, kütet, vett, kanalisatsiooni ja prügiveedu.

Ja ikka - loomad ei saa varjupaikades hakkama ilma inimesteta ja eelmisel aastal oli meie personalikulu koos tööjõumaksudega 702 600 eurot.

Igal aastal teeme midagi selleks, et loomadel oleks varjupaigas parem olla. Selleks investeerisime põhivarasse 66 743 eurot. Läänemaa, Pärnu ja Valga kasside karantiiniruumid said sisustatud roostevabast terasest karantiinipuuridega, Läänemaa varjupaik sai lisaks arstikabineti ja kasside vabapidamistube. Loomade heolukeskuses valmis väliaedik nn väekassidele, kellele sisetingimustes pidamine ja intensiivne inimkontakt oleks esialgu liiga suurt stressi tekitav.

Tuleb mõnda, et esitatud numbrid ei ole lõplikud, sest ühingu majandusaasta aruanne on alles koostamisel.

Kui kuues varjupaigas teenisime raha osutades omavalitsustele teenust, siis ühingu Loomade heaolu keskuses saime tegutseda peamiselt ainult tänu annetustele. Võtame küll sinna ka PTA poolt võõrandatud kasse, kuid võrreldes 2021. aastaga oli eelmisel aastal ameti poolt meile üle antud loomade arv suures languses. Samuti ootab keskust ees kõva arendustegevus, et sinna oleks võimalik majutada rohkem loomi, sh ka koeri. Hetkel elavad keskuses kassid, kellest eraisik on pidanud mingil põhju-

sel loobuma või on sinna liikunud mõnda varjupaika liiga kauaks peatuma jäänud kassid. Eraldi on loodud tuba FI-viirust kandvatele kassidele, keda ei saa pida da varjupaigas tervete kassidega koos.

Annetamisest ja loomade abistamisest

Kõik, kes on meile annetanud või annetavad, loovad paremat tulevikku neile tuhandetele loomadele, keda me saame aidata. Suur aitäh kõikidele! Me teame, et me ei suuda päästa kogu maailma, kuid siin, kodus, saame teha suuri tegusid.

Me suhtume loomade heaks annetatud rahasse respektiga ning kasutame seda eesmärgipäraselt ja ökonoomselt. Teeme kõik selleks, et tagada loomade heaolu varjupaigas viibimise ajal ning jätkame veelgi olukorra parendamist.

Me teame, et meie toetajad annavad endast parima selles olukorras, kuhu me oleme sõja jätkumise tõttu jõudnud. Arusaadav, et tähelepanu on pöördunud rohkem sinna, kus on kriis. Jah, eelmise aasta sügisel jõudis kohale reaalsus, et eraisikutest annetajad ei saa meid enam nii palju aidata ja selle sektori langus oli lausa 30%. Me oleme saanud tagasisidet, kus inimesed kirjutasid, et hetkel nad katkestavad meie abi ja suunavad oma annetused Ukraina abistamiseks. Suur tänu neile selle eest. Aasta lõpp üllatas meid meeldivalt sellega, et väga paljud ettevõtted otsustasid teha jõululingituse just meie loomadele.

2022. aasta torkas silma negatiivsete rekorditega. Me võtsime varjupaikadesse vastu rekordarvu loomi ja seda just kasside osas. Mitte kuskile ei ole kadunud hulkuma läinud kassid-koerad, keda mitte keegi ei otsi. Maapiirkondades kasvas kassikolooniatest teatamiste arv. Teatati kolooniatest, mis olid olemas juba mitu aastat ja kus inimesed toitsid neid kasse eelnevatel aastatel ise. Sellise hoolekande ajal toimub aga loomade kontrollimatu paljunemine ja nende arv kasvab üle pea.

Ebakindel majanduslik olukord tekitab inimestes kahtlust, kas saadakse hakkama ja selle kõrval ei tahetud enam kodutute eest hoolt kanda. Pigem peaks inimesed teatama hulkuvast loomast kohe - siis on varjupaika toimetada üks või kaks looma, mitte

kaks- või kolmkümmend kassi korraga. Suur hulk kasse paneb varjupaiga surve alla, sest ka haigused on suures karjas kiired levima ja ravikulud kerkivad. Samuti muutub keerulisemaks uute kodude otsimine. Varjupaigas viibimise päevi koguneb rohkem ja kõike kulub rohkem - toitu, kassiliiva, veterinaarseid protseduure jne.

Tendentsidest ühiskonnas

Tundub, et ühiskonnas kuhjuvad sotsiaalsed probleemid. Hinnatõus puudutab kõikide rahakotte, lisaks kaob töökohti ja nii osutuvadki loomad üleliigseteks. Meie kodust-kodusse aitamise lehel Koduotsija kuulutati eelmisel aastal rekordarv loomi. Lisaks veel kasside-koerte soovimatud pesakonnad, keda erinevates portaalides tasuta laiali jagatakse. Ehk siis väga-väga palju loomi vajavad Eestis uusi kodusid.

Teine tendents, mis silma torkab, on seotud elanikkonna vananemisega. Järjest rohkem saabub varjupaikadesse loomi sotsiaalosakondade kaudu - põhjuseks vanainimese haigus või surm. Loom jääb üle, sest pärijaid kas ei ole või ei soovi nad loomast midagi teada. Nii võtamegi oma hoole alla tihti ka juba eaka looma, kes jääb varjupaika

pikaks ajaks, sest üle viie aastaseid loomi peetakse juba vanaks. See on keeruline olukord, sest igas Eesti maakonnas pole loodud veel varjupaikugi, rääkimata siis loomade vanadekodudest, kus loom saaks väärikalt veeta oma viimased päevad. Siinkohal paneks loomaomanikele südamele, et tuleb ette mõelda, mis saab loomast siis, kui inimest enam ei ole. Me aitame nii palju kui võimalik, kuid Varjupaikade MTÜ ressursid ei ole piiramatud ja meie eesmärk on loomadele uued kodud otsida.

Veel on meie eesmärk ka see, et loomad saaksid õnnelikult elada oma kodus. Nii tegeleme loomaomanike nõustamise ja abistamisega. Meie töötajad on aastate jooksul palju õppinud, samuti on meil märkimisväärne hulk kogemusi, sest oleme kokku puutunud väga paljude erinevate indiviididega.

Varjupaigast uude koju läinud loomal võib alguses tulla ette kohanemiskursi. Meie oleme oma loomade jaoks alati olemas ja pakume uuele omanikule tuge. Alati ei pea loom olema seotud meie ühinguga - nõu ja jõuga ikka aitame. Kui me saame oma teadmiste jagamisega ära hoida looma varjupaika toimetamise, siis on ka see võit.

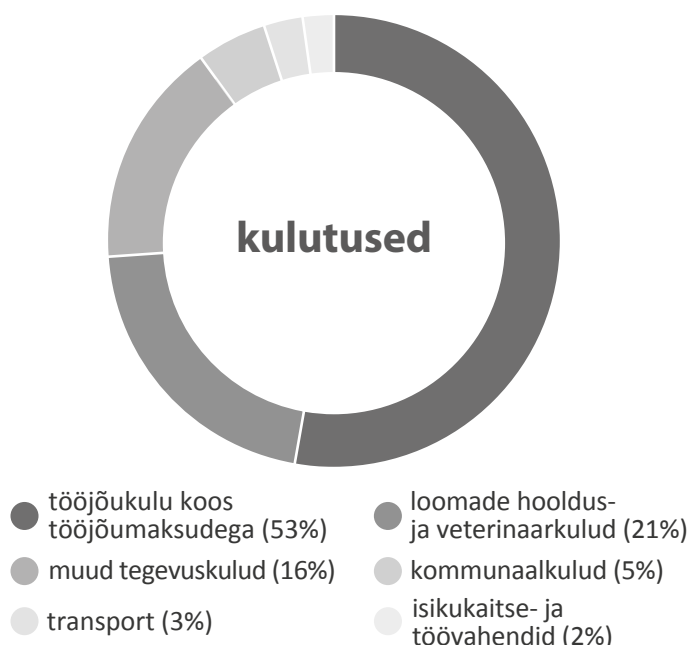
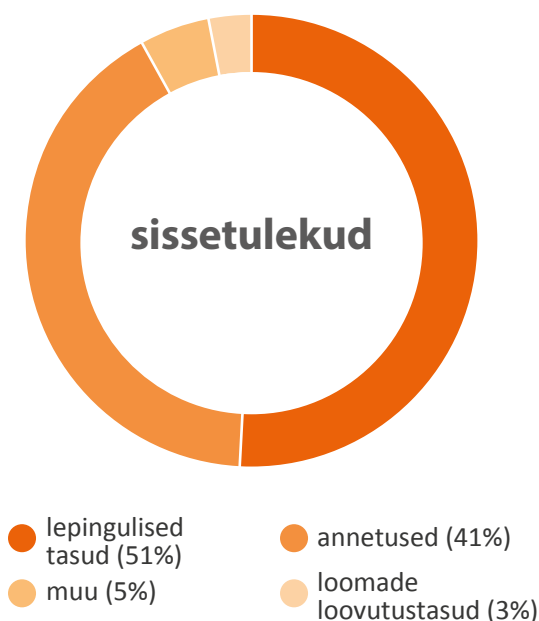
Meie käest saab head nõu ja lahen-

dused võivad olla vaid telefonikõne kaugusel. Esimene nõu ongi, et ära hülga - otsi abi ja helista.

Ajakirja Käpa All esimene number ilmub vahetult pärast valimisi. Mida on Eestis järgmise nelja aasta jooksul oodata? Ei oska küll ennustada, kuid parandamatu optimistina loodaks parimat, sest lootus sureb viimasena. Ometi on teada, et isegi siis, kui sõda lõpeb, on vahepealse kriisi mõju pikk. Arusaadavalt on peateemad riigis seotud julgeoleku ja riigikaitsega, kuid kindlasti ei saa ära unustada neid, kes enda eest rääkida ei saa ja kes vajavad meie kaitset siin ja kohapeal.

Eesti vanarahvas on olnud üks tark rahvas. Meil on palju häid vanasõnu, mis kutsuvad mõistusele: „Enne mõtle, siis ütle.“, „Üheksa korda mõõda, üks kord lõika.“, „Mida külvad, seda lõikad.“ jne. Alati võiks meeles pidada, et mõte = sõna = tegu. Niisiis ootakski tarku mõtteid, häid sõnu ja suuri tegusid. Varjupaikade MTÜ ei oota, vaid teeb seda, mida lubab, ja kodu kaotanud loomade abistamisse paneme kogu oma energia ja ressursid.

2022. aasta numbrites

AITA TASAKAALUSTADA
OMA KASSI SOOLESTIKU
MIKROBIOOMI.

AITA TUGEVDADA TEMA
IMMUUNSÜSTEEMI.

Sigur aitab
tasakaalustada
soolestiku mikrobioomi.

On tõestatud, et
laktobatsill tugevdab
immuunsüsteemi.

Tervem seedimine
juba 14 päevaga.

*Nähtavalt parem tervis
täna ja ka homme.*

Aasta 2022 meie
võrgustikus

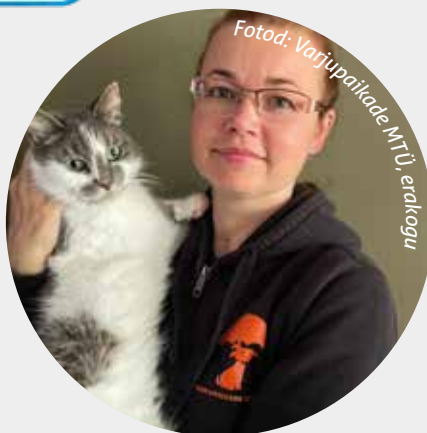
LOOMADE HEAOLU KESKUS

Möödunud aastal otsisime uue kodu 49 kassile, kirjutab Varjupaikade MTÜ Loomade heaolu keskuse juhataja Triinu Priks.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulus keskmiselt 81 päeva. Neid hoida ja nende eest hoolt kanda saime vaid tänu meie lahketele annetajatele. Aasta jooksul tegime 77 vaksineerimist, kiibistasime 46 ja steriliseerisime või kastreerisime 30 looma.

Aasta möödus tohutult kiiresti. Kuna meie hoole alla otse tänavalt hulkuvaid loomi ei tule, siis on Loomade heaolu keskuses elu veidi erinev kui varjupaikades - stressivaesem, nii loomadel kui inimestel. Püüame rakendada mujal maailmas levinud loomasõbraliku varjupaiga kontseptsiooni (fear free concept), et meie hoolealustel oleks seoses oma ajutise elukohaga võimalikult vähe hirmu, ärevust ja stressi.

Elmisele aastale tagasi vaadates rõõmustab eriliselt see, et uude koju sai saadetud palju kasse. Oleme ju Loomade heaolu keskuse asutanud alles hilja-aegu ja siiani üsna vaikselt tegutsenud ning keskust pisitasa käima lükanud, kuid loomavõtjad on meid õnneks ikka üles leidnud. 2022. aastat jäävad meenutama ka positiivsed emotsioonid väekasside aediku ja kassimajade ehitusest,

kus nii paljud ettevõtted ja vabatahtlikud meile appi tulid.

Toimetame samm-sammult edasi. Uuelt aastalt loodan, et saaksime ehitada kassimaja, mis valmiks igati silmas pidades just fear free kontseptsiooni ja oleks midagi täiesti uut Eesti varjupaiga maastikul. Ikka selleks, et loomade heaolu oleks tagatud ja et saaksime veel rohkem loomi aidata!

Saatusekaaslased Ben, Winona ja Finola

Kui sügisel algas kassimajade värvimine, ulatasid meile abikäe paljud armsad inimesed. Nii ka rahvusvahelise ettevõtte Bob W töötajad, kes tulid kambakesi appi. Nende seltskonnas olid soomlastest elukaaslased, kes juhtusid olema väga suured kassisõbrad. Neile jäi silma meie armas mustvalge kassipoiss Ben, kes oli varjupaigas uut kodu pikisilmi oodanud juba aasta.

Ben sattus meie hoole alla, kui põllumajandus- ja toiduamet ta eelmiselt omanikult võõrandas, kuna Beni ja mitmeid tema saatusekaaslaseid hoiti väga halbades tingimustes. See ei olnud Benil kunagi varem olnud omanikku, kes temast päriselt hooliks. Seda rõõmustavam oli päev, mil abis käinud kassisõbrad teatasid, et neile jäi Ben nii hinge, et nad soovivad kassile järgi tulla. Varsti olidki nad kohal ja viisid pikalt kodu oodanud kassipoisi tema uude koju.

Häid uudiseid jätkus aga veelgi! Paari nädala pärast saabus uus rõõmupäev - Beni omanikud teatasid, et soovivad talle sõpra. Üsna pea rändas nendega kaasa ka kassitüdruk Winona, kes oli muide Beni saatusekaaslane.

Tänu mitmetele külastustele olid kassisõbrad juba praktiliselt kõikide keskuse asukatega tutvust teinud ja neile oli veel üks meie koduootavatest asukatest hinge pugenud. Selleks ajaks oli paar kolinud oma majja ja nad leidsid, et neil on ruumi ka kolmanda sõbrakese jaoks. Nii võeti taaskord ette teekond keskusesse. Hingepugenud kass osutus Finolaks, kes samuti Beni ja Winonaga samast kohast päästetud!

Üheskoos olid nad pääsenud eelmise omaniku juurest kehvadest tingimustest ja pärast läbielatud leidsid nad üheskoos ka lõpuks ometi kodusoojuse, mida nad nii väga väärt olid!

Uues kodus läheb kassidel suurepäraselt ja nad naudivad elu täiel rinnal!

LÄÄNEMAA

Kuulutus ajalehes aitas Petsi koju

Pets saabus Läänemaa loomade varjupaiga hoole alla juba 2021. aasta suvel, mil ta oli kõigest 3-kuune nooruke kassipoiss. Kui tavaliselt tuntakse kassipoegade vastu palju huvi ja nemad saavad tihti väga kiiresti uude koju, siis Petsiga olid paraku teised lood.

Tema kassipojapõli möödus varjupaigas elades ja nii sirgus Pets meie hoole all täiskasvanud noormeheks. Paraku ei tundud terve see aeg tema vastu huvi. Kindlasti mängis siin rolli see, et Pets oli iseloomult natuke aravõitu, kui ka asjaolu, et Petsi karvastik on mustvalge. Nimelt ootavad just mustad ja mustvalged kassid varjupaikades üle Eesti oma kodu kõige kauem.

Möödunud aastal tähistasime taas musta kassi kuud - ikka selleks, et meie mustad ja mustvalged nurrumootorid esiplaanile tõsta ja et ka nemad saaksid vääritud tähelepanu. Kampania raames avaldati kohalikus ajalehes lugusid mustadest ja mustvalgetest kassidest, nende hulgas avaldati ka Petsi lugu. Kuigi selleks hetkeks oli ta varjupaigas elanud juba aasta ja neli kuud, ei olnud lootus kadunud.

Ja oh imet! Petsi kuulutus ajalehes hakkas silma Piretile, kes oli täpselt sellist kassi otsinud. Teda ei heidutanud Petsi arglikkus üldse - tal oligi soov just sellist kassi aidata. Kiirelt sai varjupaigaga kokku lepitud aeg kassiga tutvumiseks ja silmast silma kohtudes mõistis Piret koheselt, et tegu on õige kassiga ja juba õige pea seati koos sammud kodu poole.

Petsi kojumine oli niivõrd suur sündmus, et seda meenutavad kõik varjupaiga töötajad, kui aasta kõige toredamat ja meeldejäävat lugu!

Möödunud aastal otsisime uue kodu 79 kassile ja 5 koerale, kirjutab Varjupaikade MTÜ Läänemaa loomade varjupaiga juhataja Helina Alp.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulub keskmiselt 83 päeva, sellest ajast 14% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 7 kassi ja 6 koera. Loomade kokku viimiseks oma vana omanikuga kulub keskmiselt poolteist päeva. Käisime 90 väljakutsel, tegime 170 vaktsineerimist, kiibistasime 74 looma, steriliseerisime või kastreerisime 41 looma.

Läänemaa varjupaigas möödus aasta 2022 igati hästi ja edukalt, kuna toimusid olulised arengud ning edasiminekuks.

Et loomade heaolu oleks tagatud, mõtleme pidevalt sellele, kuidas varjupaiga keskkonda arendada, et meie asukatel oleks ikka mõnusam ja stressivabam. Nii otsisime võimalusi, kuidas tekitada meie nurrumootoritele rohkem ruumi. Tõeliselt suur rõõm oli, kui loomadest hooliv ettevõtte Riverman-Invest OÜ otsustas seda mõtet toetada ja annetas meile soojaku täiesti tasuta! Soojakusse lõime uhiuue kasside vabapidamistoa, kus seadsid end sisse 14 hiirekuningat. Vabapidamistoa on kassidel mõnus aega veeta, sest seal saavad nad ronida, män-

gida ja teha kõike muud liigiomast.

Lisaks sai teoks tehtud pikalt oodatud veterinaaritoa idee. Kui varem oli loomade veterinaarsete protseduuride teostamine üsna keerukas, kuna pidime käima kas Pärnu varjupaiga või Haapsalu kohaliku veterinaari juures, siis nüüd on meil endal kaasaegsed tingimused olemas ja ka päris oma veterinaar käib regulaarselt koha peal.

Aastale tagasi vaadates meenuvad just need lood, kui pikalt koduootel olnud varjupaigaasukas leiab lõpuks ometi päris enda kodu. See teeb alati südame soojaks ja annab palju motivatsiooni, et loomade abistamise nimel edasi tegutseda.

Uuelt aastalt loodan, et tänavatele ja varjupaika satuks vähem kasse. Soovin, et inimesed teadvustaksid endale, et soovimatuid pesakondi ei ole tarvis ja et suhtutaks oma pere lemmikutesse vastutustundlikumalt; samuti ka looma võtmise. Varjupaika jõuab üha enam ka loomi, kellest pere ise erinevatel põhjustel on otsustanud loobuda.

PÄRNU

Möödunud aastal otsisime uue kodu 197 kassile, 53 koerale ja 10 kalale, kirjutab Varjupaikade MTÜ Pärnu loomade varjupaiga juhataja Seyle Juss.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulus keskmiselt 67 päeva, sellest ajast 19% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 65 koera ja 54 kassi. Loomade kokku viimiseks oma vana omanikuga kulus keskmiselt kolm päeva. Teistele organisatsioonidele andsime üle viis koera ja kaks kassi. Käisime 612 väljakutsel, tegime 1229 vaktsineerimist, kiibistasime 276 looma, steriliseerisime või kastreerisime 153 looma.

Eelmine aasta möödus Pärnu varjupaigas suure töö tähe all ja ka uus aasta on alanud tegusalt. Toimused suured muudatused, kuna Pärnumaa Omavalitsuste Liit otsustas hakata ehitama kauaoodatud kaasaegsemat varjupaigahoonet. Oktoobris löödi kopp maasse ja enne seda sai varjupaik koos kõikide kasside-koertega kolitud ajutisele pinnale, kus ka praegu tegutseme. Hakkama tuleb saada poole väiksema ala peal.

Kui 2021. aasta sügisel saabusid meie hoole alla Viluvere kutsikavabrikust päästetud 36 kollilaadset koera, siis sel aastal saime tähistada - aasta lõ-

pul saatsime uutesse kodudesse viimased koerad sellest seltskonnast! Need olid meie seeniorid: 15+ vanuses Suur Papa ja Metabo.

Kuigi tundub, et kodutute kasside hulk ei vähene aastatega ja see teeb meele natuke mõruks, siis aastale tagasi vaadates meenub tegelikult väga palju erilisi hetki, mis annavad indu, et edasi tegutseda. Näiteks otsustas MTÜ Pärnumaa Lasterikkad juba mitmendat aastat järjest meie loomade heaks annetusi koguda. Pärnu jõululaadal koguti rekordiline annetus 1600 eurot, millest oli meie hoolealustele väga suur abi! On tõesti liigutav, et ka raskel ajal ei unustata varjupaigas kodu ootavaid loomi ja inimesed ikka toetavad. Eriliselt südamlilik on see annetus ka seetõttu, et tuli teiselt mittetulundusühingult.

Lisaks on väga armas see, et meiega on liitunud hulganisti uusi vabatahtlikke ja hoiukodusid, kes aitavad loomade heaolusse panustada. Kõik see annab palju jõudu, et loomade abistamise nimel edasi töötada.

Suur Papa sai teise võimaluse

Kollilaadne vahva koer Suur Papa päästeti 2021. aastal ühest kohutavast koeravabrikust. Päästmise hetkel oli ta juba üle 10 aasta vana ja võime eeldada, et sellel koeral pole olnud kunagi head ning hoolivat kodu. Vaatamata tema raskele minevikule, ei olnud Papa kaotanud oma elurõõmu ja usaldust inimeste vastu. Koheselt sai selgeks, et tegemist oli väga sõbraliku ja rahumeelse vanahärraga, kes meie üllatuseks näitas tihti ka enda mängulist ja kutsikameelset poolt. Seetõttu oli lootus suur, et ehk leiame talle kiiresti hea kodu. Arstliku ülevaatuse käigus selgus aga, et Papal on silmadega probleeme - nimelt oli ta praktiliselt pime. See tegi uue omaniku leidmise märksa keerulisemaks. Ja nii ootas Papake pikisilmi varjupaiga hoole all pea poolteist aastat. Tegime talle küll reklaami ja püüdsime kodu leida. Paar huvilist käisid temaga isegi varjupaigas tutvumas, kuid koera vanus ja silmanägemine said koduleidmisel takistuseks. Novembris, mil viisime läbi järjekordset seniorkoerte kampaaniat, pöördus meie poole Ringvaade sooviga aidata kaasa Papale kodu leidmisel. Nii tuldigi kaameratele meie Pärnu varjupaika külla ja tehti temast üks südamlilik uudislugu.

Juhhei! Papale laekus sooviavaldus. Huvilised tulid meile külla, et koeraga tutvuda ja klapp oli kohene. Papa uued omanikud võtsid veidi aega, et kodus ettevalmistusi teha ja koera jaoks kõik vajalik soetada ja juba detsembri esimestel päevadel võttiski Papa ette tee enda esimese päris kodu poole. Varjupaigatöötajate jaoks oli Suure Papa kojumine eriliselt meelde jääv ja südantsoojendav - ei juhtu ju iga päev, et eakas ja praktiliselt pime koer uue kodu leiab.

Uues kodus kohanes Papa kõigest paari päevaga. Teda ootas ees aasta varem varjupaigast võetud kass Maximus. Neljajalgset sõbrunesid kiiresti ja naudivad koos teineteise kaisus magamist.

Papa omaniku sõnul on vanema koeraga isegi lihtsam kui näiteks kutsikaga - kutsikas vajab väga palju suunamist ja treenimist, samas vanem koer on juba rahulikuma olemisega. Meie nõustume täielikult ja julgustame ka teisi vanemale koerale kodu pakkuma!

Samueli emotsionaalne taasühinemine

Samuel oli ära hellitatud kodukass, kes elas head elu, kuni 2020. aasta suveni, mil ta läks läbi akna kaduma. Talle meeldis pidevalt akna piida peal lesida ja värsket õhku hingata, kui aken oli tuulutusasendi peal, seega ei pannud see olukord Samueli perenaist Stellat muretsema. Kuid ühel öhtul oli kass kadunud. Perenaine otsis terve korteri läbi, kuid kassi polnud kusagil. Siis mõistis ta, et kass oligi läbi akna kaduma läinud.

Stella printis välja Samueli pildid ja riputas need tänavatele üles. Lisaks postitas ta mitmesse Facebooki gruppi info kadunud kassi kohta ja nii päevi-nädalaid järjest. Kui algselt oli lootus kassi taas kohata suur, siis pika otsimise ja muresemise peale, oli lootus kustunud.

Möödunud aasta lõpul asus Stella tööle PetCitysse. PetCity kauplustes on armas jõulutradsioon: igal aastal pannakse üles kuusk, kuhu riputatakse Varjupaikade MTÜ hoole all olevate loomade pildid ning külastajad saavad soovi korral loomadele kingitusi osta. See tekitas Stellas huvi uurida varjupaikades olevate kasside kohta, kes kodu ootel on. Järsult jäi Stella pilk ühe karvase triibiku peale nimega Major. Tema südames käis jõnks läbi, sest Stella oli kindel, et tegemist on tema kahe ja poole aasta eest kaduma läinud kassiga. Koheselt helistas ta varjupaika ja sai aja külastamiseks.

Kui Stella varjupaika jõudis ja kassiga kohtus, oli selge, et tegemist on Samueliga. Kass oli leitud tänavalt hulkumast, meie hoole all oli ta veetnud pool aastat ning varjupaika saabudes ristiti ta Majoriks. Stella teadis, et Samuelil on saba otsas konks - varjupaiga töötajad kinnitasid, et tõepoolest see nii oligi. Taaskohtumine tõi kõigis välja palju rõõmupisaraid. Edasi jäi ainult sammud kodu poole seada.

Üsna pea teatas Stella, et Samuelil läheb hästi ja kassipoiss harjus kiiresti nii uue koduga kui ka kahe liigikaaslasega, kes teda kodus ees ootasid. „Nüüd teeme vaid kaotatud aega tasa pidevalt kaisutades, nagu meil oli kombeks ka enne tema kadumist,” sõnas Stella.

Stella igatses enda kadunud kassi nii väga, et lasi tema mälestuseks endale lausa Samuelist tätoveeringu teha. Meil on siiralt hea meel, et saatus perenaise ja kassi teed siiski kokku viis!

TALLINN

Möödunud aastal otsisime uue kodu 458 kassile, 110 koerale ja 62 pisiloomale, kirjutab Varjupaikade MTÜ Tallinna loomade varjupaiga juhataja Anneli Sokolov.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulub keskmiselt 96 päeva, sellest ajast 13% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 175 koera, 173 kassi, kaks papagoid ja ühe tuhkru. Loomade kokku viimiseks oma vana omanikuga kulub keskmiselt poolteist päeva. Teistele organisatsioonidele andsime üle 24 kassi ja ühe koera. Käisime 1563 väljakutsel, tegime 1224 vaksineerimist, kiibistasime 508 looma, steriliseerisime või kastreerisime 318 looma.

2022. aasta möödus meil Tallinna varjupaigas väga töökalt, kuna loomi, kelle eest hoolitseda, oli palju. Õnneks oli meil aasta jooksul abis palju inna-kaid vabatahtlikke, kellega koos saime varjupaigas mitmeid vajalikke töid ära teha ja kindlustada, et loomade heaolu oleks tagatud.

Tallinna linnavalitsus on meile varjupaiga hooned kasutada andnud ja ääretult hea meel on tõdeda, et neile läheb loomade heaolu väga korda. Sügise hakul, mil varjupaik oli puupüsti kasse täis, saabus meile Tallinna linna poolt helde kingitus - ligi 10 000 euro väärtuses kassitoitu. Kuna ajad

olid keerulised - loomi palju ja annetusi vähem, kui tavaliselt - olime eriti rõõmsad, et saime laoriulid täita kvaliteetse kassitoiduga.

Varjupaigaasukate aitamise kõrvalt abistasime aasta jooksul ka neid Ukraina inimesi, kes olid sõjakoldest Eestisse tulnud koos lemmikloomaga. Andsime abivajajatele loomatoitu ja muid vajalikke tarvikuid. Siinkohal oli väga suur abi Tallinna linna tehtud heldest annetusest.

Samuti leidub erasikute seas tõeliselt suure südamega abivalmis inimesi. Keeruline majanduslik olukord mõjutab ka meie tööd. Näiteks on varjupaikades igapäevaselt kasutuses oleva kassiliiva ja pelleti hind mitmekordistunud. Ühel ilusal detsembrikuu päeval tuli varjupaika Andres, et tuua loomadele toitu ja uuris, mida oleks varjupaigas parajasti kõige enam vaja. Andsime talle infot, et kuna nädalane pelleti ja kassiliiva varu läheb ühingule maksma ligikaudu 3500 eurot, siis oleksime ääretult tänulikud mõne pelletikoti eest. Meie imestus oli aga tohutu suur, kui järgmisel päeval tõi kuller varjupaiga hoovi 6 tonni pelletit!

Oleme kõikidele abistajatele väga-väga tänulikud!

VALGA

Möödunud aastal otsisime uue kodu 99 kassile ja 10 koerale, kirjutab Varjupaikade MTÜ Valga loomade varjupaiga juhataja Jana Juhkam.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulus keskmiselt 143 päeva, sellest ajast 9% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 24 koera ja 9 kassi. Loomade kokku viimiseks oma vana omanikuga kulus keskmiselt pool päeva. Teistele organisatsioonidele andsime üle 12 kassi. Käisime 247 väljakutsel, tegime 216 vaktsineerimist, kiibistasime 149 looma, steriliseerisime või kastreerisime 104 looma.

Aastale tagasi mõeldes meenub nii keerulisi olukordi kui ka ääretult rõõmsaid ja positiivseid hetki, mis tegid südame soojaks!

Kevadel oli meil raske. Koroonal on tõeliselt salakaval ja nii juhtus kevade hakul, et viirus levis ja kõik meie töötajad pidid karantiini jääma. Varjupaigas töötades ei ole aga võimalik tööd pausile jätta, sest meie tööst sõltuvad elusolendid, kes meie peale loodavad. Keerulises olukorras tuli appi meie hindamatu vabatahtlik Kaire, kes võttis koheselt varjupaiga asukate eest hoolitsemise enda südameasjaks ja tegi

kõik, et loomad oleksid hooldatud ning neil oleks kõht täis. Kaire toimetab varjupaigas tervelt nädala ja ajapikku said meie inimesed tagasi tööpostile naasta. Me ei tea, mida oleksime ilma Kaireta teinud - oleme talle tõeliselt tänulikud!

Eelmist aastat jäävad meenutama imelised ja kohati isegi uskumatud loomade koju saamise lood. Nii võttis kodutee ette vahva seniorkoer Murka, kes veetis meie hoole all peaaegu neli aastat, ja Tommi, kes elas varjupaigas veidi üle kolme aasta. Nii pika aja peale saavad loomad väga kalliks ja võttis ikka rõõmupisara silma, kui need koerad lõpuks ometi kauaoodatud kodutee ette võtsid.

Just nende hetkede pärast me seda tööd teemegi.

Semu uus algus Soomes

Kui Semu 2019. aastal varjupaika jõudis, meenutas ta pigem põrandamoppi kui koera. Tema pikki karvu polnud keegi kunagi kamminud, ja kuidas saanukski, kui koera eelmine pererahvas temast ei hoolinud. Semu elumoto oli ilmselt „Omad on omad ja võõrad on võõrad!”, sest omasid hoidis ta nagu oma silmatera, aga võõraid püüdis eemale peletada. Nii oli ta varjupaiga rahvaga suur sõber, aga kui mõni võõram inimene varjupaiga territooriumile sattus, tegi Semu kõik, et kahtlustäratav inimene minema ajada. Just seetõttu oli Semule uue kodu leidmine keeruline.

Kui Semu oli varjupaigas juba ühe aasta veetnud, võttis meiega ühendust Soomes elav Viktor. Viktor oli Semu pilte ja lugu meie kodulehelt näinud ja koer pugest talle väga hinge. Huvilist sai hoiatatud, et Semu vajab mitu päeva aega ja uue inimesega tõenäoliselt koheselt ei klapi, kuid Viktorit see ei heidutanud. Kuigi Viktor broneeris laevapiletid selliselt, et tal oleks aega paar päeva Valgas kohapeal olla, et Semuga korralikult tutvuda, selgus, et seda ei olekski tegelikult vaja olnud. Imekombel oli Semu ja Viktori klapp kohene!

Kuna täpselt ei olnud teada, kuidas Semu rahvarohketes kohtades käituda võib, võttis Viktor laevas Semu jaoks kajuti. Juba laevareisi ajal saadeti meile pilte, kuidas koer kajuti diivanil mõnules. Kodus sai selgeks, et Semul ei ole ka pere teiste koerte-kasside vastu midagi. Ainult üks kassidest torises natuke uut pereliiget nähes ja hoidis pigem eemale. Vaid ajal, mil Semu tegi uinakut, julges kass ligi minna, et uus koer üle nuusutada. Ajapikku harjus ka tema. Pererahvas käib koos koeraga pikkadel jalutuskäikudel looduses ja suvisel ajal naudib Semu üle kõige ujumist.

Meil on väga hea meel, et Semu leidis endale imelise kodu Soomes!

Ninja 548 päeva kestnud koduoootus

Ninja saabus Varjupaikade MTÜ Viljandi varjupaiga hoole alla 2021. aasta aprillis, kui ta leiti üksikuna tänaval uitamas. Panime küll kuulutuse üles, aga Ninja vana omanik ei tulnud kassi otsima. Kuna tegu oli ääretult sõbraliku ja vahva nurrumootoriga, olime lootusrikkad, et küll Ninja peagi endale uue pererahva leiab. Tema koduoootus venis aga üllatavalt pikaks.

On ju teada, et musta värvi kasse ei taheta eriti võtta ja nad ootavad varjupaikades oma uut kodu kõige kauem. Nii ka Ninja. Ta oli Viljandi varjupaiga kassidest kõige pikemalt kodu oodanud. Möödunud aasta musta kassi kuu esimesel päeval juhtus aga tõeline ime - Ninja 548 päeva kestnud koduoootus sai läbi ja nüüdseks naudib ta tõeliselt mõnusat elu enda uues kodus.

Ninja uue omaniku Jaana sõnul kuulis ta musta kassi kuust juba 2021. aasta oktoobris. Kuna tema pere lemmik oli viis kuud enne seda lahkunud pilvepiiri taha, siis piilus ta aeg-ajalt kodulehelt Viljandi varjupaiga kodu ootavaid kasse. Ninja jäi Jaanale kohe silma. Siiski otsustas ta sel korral Ninjale kodu mitte pakkuda, kuna eelmise lemmiku lahkumine oli valus kogemus.

Aasta aega ravis Jaana oma südant ja kuigi eelmise lemmiku kaotusvalu ei olnud väga palju väiksemaks läinud, siis igatsus ühe pisikese karvase armastuse vastu oli aina kasvanud. Kui ühel päeval ilmus Sakalas lugu, et musta kassi kuu algab taas, võttis Jana tuttava tee ette ja suundus Varjupaikade MTÜ kodulehele. Tema suureks üllatuseks oli Ninja ikka veel seal! Jaana helistas kohe varjupaika ja juba järgmisel päeval, 1. oktoobril, musta kassi kuu esimesel päeval, leidis Ninja lõpuks ometi oma uue pere. Just tema avas pidulikult musta kassi kuu, sest ta oli terve Eesti peale kampaania esimene kojumineja!

Jaana sõnul oli Ninja varjupaigas pigem eemalehoidev ja natuke võõrastav, aga kodus on asjad 100% teisiti. Koju jõudes tuli kass kohe transpordipuurist välja, nühhkis ennast vastu uusi omanikke ja küsis pai. Jaana kinnitab, et must kass ei too õnnetust: „Ainus, mida ta sulle tuua saab, on armastus, õnn ja rahulolu sellest, et oled kellegi elukvaliteeti nii tugevalt mõjutada saanud!”

VILJANDI

Möödunud aastal otsisime uue kodu 236 kassile ja 40 koerale, kirjutab Varjupaikade MTÜ Viljandi loomade varjupaiga juhataja Siiri Mängli.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulus keskmiselt 109 päeva, sellest ajast 13% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 42 koera, 25 kassi, 1 kilpkonna ja 1 papagoi. Loomade kokku viimiseks oma vana omanikuga kulus keskmiselt 2 päeva. Käisime 443 väljakutsel, tegime 1173 vaksineerimist, kiibistasime 374 looma, steriliseerisime või kastreerisime 222 looma.

Möödunud aasta oleme Viljandi varjupaigas ristinud talguaastaks! Tundub, et Viljandi varjupaik on üle Eesti erinevate firmade talguliste üks lemmikpaikadest, kus heakorratöödel käed käiku lasta. Näiteks sai kassituba, mis varem oli juba veidi väsinud ilmega, just tänu vabatahtlike talguliste ühisele panusele väga vajaliku värskenduskuuri. Üheskoos võõbati vabapidamistoa seinad üle värske rõõmsa värviga ja ehitati tuppa ka vahva sisustus. Suur aitäh kõikidele ettevõtetele ja sõpruskondadele, kes talgute korras meil abis käisid!

Teeme ikka koostööd teiste asutustega ja kui võimalik, püüame loomade kõrvalt ka inimesi abistada. Nii on meil pikalt kestnud koostöö Tartu vangla Viljandi osakonnaga ja aeg-ajalt käivad varjupaigas abiks üldkasulikule tööle määratud inimesed. Üldkasuliku töö tegijatest jäi üks abimees erilisel silmal oli suurepärase ehitusoskus, nägi ise ära, kus parajasti abi vaja on ning oli aru saada, et ta tõesti tahtis loomade heaks midagi ära teha. Selliste koostööde üle on meil alati väga hea meel.

Loomade arvu osas võib öelda, et 2022 oli hullumeelne aasta - sissetulnud loomadega tegime rekordi. Kui võrrelda ülemöödunud aastaga, siis kasvas varjupaika saabunud loomade arv 30%. Selline tõus oli suuresti tingitud sellest, et aasta jooksul teatati meile mitmest kassikolooniast, kus poolmetsikud kassid olid elanud ja omavahel paljunenud juba aastaid.

VÕRU

Möödunud aastal otsisime uue kodu 140 kassile ja 14 koerale, kirjutab Varjupaikade MTÜ Võru loomade varjupaiga juhataja Relika Rehemets.

Loomadele uue omaniku leidmiseks kulus keskmiselt 68 päeva, sellest ajast 18% eest tasusid kohalikud omavalitsused ja ülejäänud aja saime loomi hoida tänu meie annetajatele. Tagasi koju aitasime 18 koera ja 17 kassi. Loomade kokku viimiseks oma vana omanikuga kulus keskmiselt poolteist päeva. Käisime 393 väljakutsel, tegime 526 vaktsineerimist, kiibistasime 194 looma, steriliseerisime või kastreerisime 105 looma.

Aasta 2022 möödus kiiresti - mäletan, et oli 2. jaanuar. Ja juba oligi 31. detsember ning vahetus aastanumber! Aastale tagasi vaadates meenuvad esmalt lahked ja abivalmis inimesed, kes meid alati ümbritsevad.

Aasta alguses kukkus meie koerte väliaediku katus kokku. Õnneks aedikus koeri ei olnud ja keegi viga ei saanud, kuid katus vajab kiiremas korras parandamist. Abipalve peale ilmus välja üks meie endine töötaja ja nii saimegi katuse korda ning koerad said taas aedikus aega veeta. Kord läks meil varjupaigas aiakäru katki - vabatahtlikud töömehed olid kohe kohal, parandasid vana käru ära ja isegi uue saime kingiks, juhul kui vana siiski ühel hetkel alla vannub. Teeb südame soojaks, et meie ümber on nii palju loomasõpru, kes on ikka ja alati meile abiks.

Suvel osalesime taaskord Vastseliina laadal. Võru varjupaiga jaoks on juba

traditsiooniks kujunenud, et korraldame laadal heategevusliku loosi, millega kogume raha meie hoolealustele. Seda ikka selleks, et luua neile varjupaigas võimalikult stressivaba ja turvaline keskkond. Hea meel oli, et nii paljud inimesed andsid oma panuse - nii need, kes saatsid meile auhindu välja loosimiseks, kui ka need, kes heategevuslikust loosist osa võtsid. Tänu laadal kogutule saime varjupaika soetada kauaoodatud UV-desinfitseerimislambid. Investeeringu lampidesse ligi 2000 eurot. See oli suur, aga väga vajalik väljaminek. Varjupaiga keskkonnas on oluline, et viirused saaksid hävitatud ja UV-lampidega saab seda teha ohutult ja efektiivselt.

Tulevikku vaadates loodan, et tänavatel oleks vähem loomi ja aina rohkem varjupaigaasukaid leiaks endale head pered, kus nad oleksid hoitud ja armastatud. Arvestades praegust keerulist majanduslikku olukorda näen, et alanud aasta ei saa kerge olema. Hinnad tõusevad ja seetõttu suurenevad ka meie väljaminekud. Samas tean, et muretsimine ei aita, vaid tuleb tegutseda ja anda endast parim, et saaksime rohkem loomi aidata. Ja õnneks on meil vabatahtlike ja abiliste näol nii kindel seljatagune, et üheskoos saame kindlasti hakkama.

Muffin, kes puged südamesse

Kuna Varjupaikade MTÜ tegutseb mitmes kohas üle Eesti, siis tuleb ikka ette, et kui ühes varjupaigas juhtub olema ruumpuudus, siis teine tuleb appi. Nii saabus Viljandi varjupaigast meie hoole alla koer Muffin. Muffin kohanes ja avas end tasapisi ning puged kõikidele meie töötajatele hinge. Ta lihtsalt surus end vastu ja nautis sügamist ning vaatas otse silma sisse.

Üsna pea hakkas meie ääretult tubli vabatahtlik Ivar Muffiniga tegelemas käima. Muffini imearmsad silmad tegid oma töö ja juba peagi oli ka Ivari süda võidetud. Kui Ivar mõnda aega abis käia ei saanud, siis oli Muffin kurvameelsem ja pahandas isegi natuke teiste varjupaigas olevate koertega. Ivar oli küll mõlgutanud mõtteid Muffinile päris kodu pakkuda, kuid kohusetundliku inimesena teadis ta, et loomavõtmine ei tohiks toimuda emotsiooni pealt ja nii jäi see siiski vaid mõttetasadile.

Igal aastal süütame esimesel adventil küünla ja soovime kolm olulist soovi. Sel korral pidasime mees ka Muffinit. Soovisime, et ta leiaks endale selle kodusoojuse, mida ta nii väga väärib. See soov täituski üsna pea. Ivar andis meile teada, et ta on jõudnud kindlale arusaamisele, et soovib Muffinile kodu pakkuda. Olime algul sõnatud, seda õnnetunnet ei saagi kirjeldada. Ivar oli saanud oma korteri ja tal oli algamas ka puhkus ning see oli ideaalne aeg uue sõbrakese võtmiseks. Ta valmistus ja ostis kõik vajaliku, mida ühel neljajalgse pereliikmel vaja võiks minna.

Jõudis kätte päev, kui Muffin võttis ette kodutee. Ivar teadis, et varjupaiga pere ootab pikisilmi infot, kuidas Muffinil uues kodus edeneb ja peagi saabusidki pildid. Südames oli tõesti suur rõõm nähes, kuidas Muffin päris enda kodus diivanil kosutavat uinakut teeb või Ivari ema juures teiste koertega tutvust sobitab.

Meil on Muffini üle väga hea meel!

Quo vadis*, Varjupaikade MTÜ?

Varjupaikade MTÜ on 16-aastane ja võib ju tunduda, et kõik nagu sujus, kuid loorberitele ei saa puhkama jääda. Tuleb arvestada, et organisatsioon kas areneb või hääbub. Nii võttiski ühingu juhatus eelmise aasta sügisel aja maha, et tegeleda oma naba uurimisega – kas ikka kõik läheb õigesti ja asjad on paigas nii nagu peab. Uurimisest võtsid osa juhatuse liikmed Triinu Priks, Merike Torm ja selle kirjatüki on kokku kirjutanud Anneli Matsi.

Selleks, et ühingu tegevus oleks efektiivne, peab sihtmärk olema hästi paigas. Kogu maailma loomi päästma rutates killustuksime, rabeledes sinna-tänna, ja lõpuks selguks, et ressursid on otsas, kuid tulemust ei paista ja ikka vajavad miljonid loomad päästmist. Tulemust ei saagi paista, kui püstitatud eesmärk on ebareaalne. Ressursid, milleks on tavaliselt inimesed, raha ja aeg, ei ole mitte kunagi piiramatud, pigem vastupidi. Eks teooriaga ütleb, et kõige paremini lahendatud ülesanne on see, kus minimaalse pingutusega saavutatakse maksimaalne tulemus. Alati ei ole see võimalik ja mitte ka vajalik, sest võib olla väga

palju muutujaid, mida tuleb arvesse võtta. Kuid olukord, kus saadakse pidevalt maksimaalselt panustades minimaalne tulemus, võib viia kiirelt läbipõlemiseni. Tuleb ikka targalt tegutseda.

Et mitte olla loll juhatusel liige, vaatasimegi uuesti otsa organisatsiooni põhialustele: visioonile, missioonile, põhiväärtustele ja eesmärkidele. Ikka selleks, et aru saada, kas eelnevalt kirjutatud on reaalne või näib hoopis kogu maailma loomade päästmisena. Tuligi välja, et nii mõnigi esitatud mõte oli selline, kus sättisime ülesande täitmise kellelegi teisele, näiteks loomamomanikele. Sellist ülesannet, mida me ise ühingu tegevuse kaudu täita ei saa, ei ole põhjust ka püstitada.

Varjupaikade MTÜ on loodud, et aidata loomi otsese abistamise kaudu. Oleme ennast arendanud, et meil oleks selleks oskused ja võimekus. Samas anname endale aru, et meil ei ole praegu ei ajalisi ega inimressursi tegeleda näiteks laste või seadusandlust puudutavate teemadega. Mis ei tähenda, et need teemad ei võiks kunagi lauda tulla, aga küllap on siis jälle käes aeg atra seada.

Üldiselt on olnud meil fookus suhteliselt hästi paigas. Visiooni sai täiendatud

ühe sõnaga ja see on „vastutustundlik”. Lemmikloomapidamiskultuuri tuleb tõsta ja seda me ka teeme igat looma koju saates. Meie juurest läheb loom ainult vastutustundliku inimese juurde.

Missiooni sõnastamisega nägime hoopis rohkem vaeva, et kirja saaks just täpselt see, millega Varjupaikade MTÜ tegeleb - et see oleks lihtsalt hoomatav ja arusaadav. Kogu üleliigse ballasti viskasime välja ja sai hoopis parem.

Põhiväärtused on olnud meil kindlad ning siin vajas sõnastus ainult keelekorrektuuri. Eesmärgidena sai kirja just see, mida me tahame ja kuhu me soovime jõuda. Me leiame, et need eesmärgid on saavutatavad ja nende nimel me töötame.

Loomulikult ei tee juhatus seda kõike üksi. Eesmärkide elluviimiseks on meil suurepärased ressursid: töötajad ja vabatahtlikud, tänu kellele saavad loomad parima hoolitsuse; annetajad, tänu kellele on meil raha, et luua paremat tulevikku hoolelustele; aeg, mis parandab katkiste loomade hinge- haavad, kes meie hooletalt rõõmsalt uutesse kodudesse sammuvad.

* Id „kuhu lähed?”

Tervislik toiduvalik teie lemmikutele

Teraviljavabad rohkelt värsket liha
sisaldavad kuivtoidud ja konservid

Otse koju kätte > www.kuivtoit.ee

VARJUPAIKADE MTÜ

MEIE VISIOON

IGAL LEMMIKLOOMAL ON VASTUTUSTUNDLIK KODU

MEIE MISSIOON

AITAME KODU KAOTANUD LEMMIKLOOMI, PAKKUEDES NEILE HOOLITSUST JA PEAVARJU. OTSIME MEIE HOOLE ALL OLEVATELE LEMMIKLOOMADELE UUED VASTUTUSTUNDLIKUD KODUD. PAKUME LEMMIKLOOMA OMANIKELE NÕU JA TUGE.

PÕHIVÄÄRTUSED

HOOLIME
LOOMADEST

AUSTAME NING
TOETAME KÕIKI
INIMESI JA LOOMI

OLEME
KOOSTÖÖALTI

EESMÄRGID

- Lemmikloomad on perre võetud vastutus- tundlikult ja esimese valikuna meie ühingu
- Lemmikloomaomanikud pöörduvad looma hülgamise asemel abi ja toe saamiseks meie ühingu poole
- Meie ühingu keskustes ja varjupaikades on sõbralik keskkond, mis on vaba hirmust, stressist ja frustratsioonist ning mis tagab nii meie loomade, töötajate, vabatahtlike kui ka klientide heaolu.

MEIE HOOLE ALLA JÕUDNUD LOOMADE EEST HOOLITSEMISEL JÄRGIME
LOOMADE VIIE VABADUSE PÕHIMÕTET

1

Vabadus
näljast ja janust

On tagatud liigile, vanusele, erivajadusele vastav loomatoit ja pidevalt on saadaval värsket joogivesi.

2

Vabadus
ebamugavusest

On tagatud liigile vastav elukeskkond, mis sisaldab puhast ja mugavat puhkamisvõimalust.

3

Vabadus
vigastustest,
valust ja haigustest

Võimalusel ennetatakse vigastusi ja haigusi, juhtumi korral on tagatud kiire sekkumine ning ravi.

4

Vabadus
väljendada
liigiomast käitumist

On tagatud piisavalt ruumi, kus elada, liikuda ja võimalust nautida oma liigikaaslaste seltsi.

5

Vabadus hirmust
ja kannatustest

On tagatud üldine heaolu ja kohtlemine, mis välistab kannatused ja stressi.

Püsiannetajad – meie

kindel tugi

Meie varjupaikades aitavad kohalikud omavalitsused tasuda looma esimese 14 päeva pidamise eest. Sealt edasi saame loomade eest hoolt kanda vaid tänu annetustele. Eriti suurt rolli mängivad siinkohal püsiannetajad, sest tänu neile saame loomade abistamist ette planeerida ja vaadata tulevikku. Püsiannetuste olulisusest kirjutab Varjupaikade MTÜ kommunikatsiooni ja annetuste kogumise juht Anni Anete Möisamaa.

Püsiannetajad on meie kindel tugi, millele loomade aitamisel toetume, sest stabiilne ja ette planeeritav toetus tagab meie valmisoleku aidata hätta sattunud loomi parimal võimalikul moel. Garanteerime kõikidele oma hoolustele täis kõhud, turvalise eluruumi ja vajaliku ravi. Taastame loomade usalduse inimese vastu, julgustame ja sotsialiseerime neid. Kõige selle peale kulub iga päev palju ressursi ja loo-

made abistamisel sõltume annetustest, eelkõige just püsiannetustest.

Miks annetada?

- Annetades päästad sõna otseses mõttes elusid. Tänavatel elavaid loomi varitsevad mitmed ohud ja kahjuks tuleb ette, et meie hoolle alla sattuvad loomad on näiteks auto alla jäänud või on hoopis inimese kuri käsi neile halba teinud. Just püsiannetused on need, millele me sellistes olukordades toetume – püsiv annetus võib päästa mõne kriitilises seisus looma elu.
- Annetades annad väärtusliku panuse suurema probleemi lahendamisse. Kahjuks on Eesti loomapidamiskultuuril veel arenguruumi. Soovimatu pesakondi ja loomi, keda keegi ei taha, on liiga palju. Toetades varjupaikasid, aidad levitada ühiskonnas olulist sõnumit ja annad enda panuse, et aina enam inimesi võtaksid looma just varjupaigast.

- Aidata on hea – annetades saad vastu positiivse tunde! Lisaks oled heaks eeskujuks ja julgustad ka teisi inimesi nõrgemaid aitama.

Meie armsad püsiannetajad räägivad oma sõnadega, miks nad on otsustanud just abivajavatele loomadele abikäe ulatada.

Zoja Metsis

„Minu arvates on need väiksed loomakesed nii abitud. Nad ei oska ise rääkida, mis on juhtunud, kas on kõht tühi, kas nad on külmetanud juba mitu päeva ja selle pärast keha väriseb. Nad ei oska öelda, et nendel on hirm ja nad tahavad sooja ja rahu. Meie peame neid aitama selles julmas maailmas, et nad saaksid end õnnelikena tunda. Ja nemad omakorda jagavad seda õnne inimestega. Ja seda nad oskavad väga hästi. Nad ei nõua sinu käest rohkemat kui natuke sööki ja tähelepanu. Selle eest on nad sulle truud viimse hetkeni.”

Martin Paluoja

“Toetan koduta loomi, sest saan seda teha. Tunnen, et ilma enda eluviisi eriliselt mõjutamata saan igakuiselt anda osa oma sissetulekust millegi jaoks, mis teeb head kellelegi teisele peale minu enda. Paljude MTÜde jaoks on ülimalt suur asi ka see, kui teha püsiorganisatsioon kas või viis eurot kuus - see teeb aasta peale kokku 60 eurot ning kui seda teevad mõned kümned inimesed, on tegemist juba annetatud summaga, mille eest saab väga palju head teha!”

Toetan koduta loomi, sest neil pole oma inimest. Kõik loomad väärivad armastust ja hoolt ning enamus neist saavad seda oma pereliikmete käest tingimusteta. Mõnel kahjuks oma perekonda (enam) ei ole ning nende armastuse ja hool eest peame hoolitsema üheskoos. Varjupaikade töötajad ja imelised vabatahtlikud pakuvad seda nii hästi ja palju kui võimalik, kuid nende tööd - rääkimata paratamatutest kuludest nagu raviarved ja toit - on vaja kuidagi rahastada. Osaliselt teeme seda läbi maksude, millest tilluke osa läheb ka koduta loomade eest hoolitsemisele. See aga katab vaid osa koduta loomadega seotud kuludest. Näiteks ei rahastata omavalitsuste poolt loomade pikemaajalist hoidmist varjupaigas või kalleid raviarveid. Siin tunnengi osana ühiskonnast vastutust, et annaksin oma osa just nende kõige nõrgemate eest hoolitsemisse.

Toetan koduta loomi, sest ei saa ju neid kõiki endale võtta. Kui ma praegu neid mõtteid kirja panen, magab minu

kõrval minu koer Betti, kes on samuti varjupaigast võetud. Armastan teda üle kõige maailmas ja tean, et tema võtmine meie perre oli parim otsus, mis ma aastad tagasi teha sain.

Kahjuks on varjupaigad endiselt toredaid koeri ja kasse täis ning isegi kui ma neid mõlemaid tükkide kümmele endale juurde võtaks, jääks neid ikka sinna küllalt alles. Kusjuures teadvustan ka, et kuigi loogiliselt oleks võimalik mul veel mõned toredad karvakerad omale koju tuua, siis seda energiat, et neid kõiki kasvatada, mul küll ei ole. Paljudel on teised mured - armastatakse palju reisida, tulekul või saabunud on väikesed lapsed, allergiad ei võimalda looma võtta - sellistel juhtudel ongi parimaks variandiks varjupaiku rahaliselt toetada!”

Elle-Mai Hummal

„Kõigepealt olen tänulik, et head inimesed ei ole maailmast otsa saanud. Tahaksin tänada tundmatut head inimest, kes leidis kolm aastat tagasi Mustamäelt väikese kiisu ja võttis vaevaks toimetada ta Tallinna loomade varjupaika. Kiisu on ilmselt sündinud tänaval ja kaalus siis 1 kilo. Mõnda aega kandis

tema eest hoolt varjupaik ja sealt liikus ta edasi juba MTÜsse Kassiabi, kus ta sai nimeks Pontsu. 2,5 aasta eest ristusid minu ja Pontsu teed ning nüüd oleme parimad sõbrad.

Mõne aja pärast tuli minu ukse taha neiu Varjupaikade MTÜst ja rääkis abivajavatest loomadest. Tegin kohe püsiorganisatsiooni. Lisaks olen teinud ühekordseid annetusi operatsiooni vajavatele kassidele, kui näiteks sotsiaalmeedias abi palutakse.

Hea inimene, kes sa ei saa ise lemmikloomavõtta ega ka vabatahtlikuks käia - sa saad annetada. Ja siis on endal ka süda rahul, et oled midagi teinud abivajavate loomade heaks. Nii kaua kui jaksan tööl käia, toetan ikka annetustega loomi.

Miks ma aitan just loomi? Sellepärast, et nemad ei saa ennast ise aidata. Nad vajavad abi ja armastust inimestelt. Aitäh Varjupaikade MTÜle, et tegelete loomade aitamisega.”

Meie suurim tänu läheb kõikidele püsiannetajatele, sest tänu teie panusele saame üheskoos aidata loomi, kes seda väga vajavad! Ükski annetus ei ole liiga väike, Sinu toetus on meie loomadele väga oluline ja suureks abiks. Toetades igakuiselt väikese annetusega, saab neist kokku suur. Kui ka Sina tunned südames, et soovid koduta loomadele abikäe ulatada, siis leiad rohkem infot meie kodulehelt www.varjupaik.ee/toeta

SUUREPÄRANE VÕIMALUS!

Paberajakiri KÄPA ALL postkasti TASUTA!

Kui sa oled meie igakuine püsitoetaja vähemalt 10 euroga, siis pane oma tellimissoov teeles: varjupaik.ee/toeta/andmed

või hakka meie püsitoetajaks: varjupaik.ee/toeta

Ajakiri Käpa All ilmub kolm korda aastas sponsorite abiga.

Kuidas me hakkama saame, kui uksest-aknast murrab korruga sisse mitu kriisi?

Euroopas käib sõda, mis on toonud kaasa energiahindade märkimisväärselt tõusu ja see kohe otsa ka tohutu inflatsiooni. Aga juba enne sõda pistsime rinda kütusehinna tõusu ja palgaralliga. On, kuidas on, Varjupaikade MTÜ toimetab edasi. Lihtsalt palju keerulisemates majandusoludes. Kriiside ja majandusliku olukorra üle arutleb ajakirja kaasautor Kersti Ringmets.

Varjupaikade MTÜ sõltub oma sissetulekus suures osas annetustest. Annetajate, nagu ka vabatahtlike kohta on teada, et sageli panustab üks aktiivne inimene mitmes ühingu, et toetada mitut tal- le südamelähedast valdkonda. Seega pole midagi imestada, et Varjupaikade MTÜle annetajad valutavad südant ka ukrainlaste ja Ukrainas toimuva pärast. See südamevalu kajastub MTÜle konkreetselt annetajate tagasisides. Meil on armsaid ja pikaajalisi püsiannetajaid, kes on meiega ühendust võtnud ja selgitanud oma püsiannetuse lõpetamist ukrainlaste aitamise sooviga. Nemad on otse öelnud, et kui sõda lõppeb, siis plaanivad nad taas aidata Eesti loomi. Seni peame aga hakkama saama ilma nende toeta.

Lisaks on muidugi vaja kohaneda

üldise hinnatõusuga. Toon näiteks ühe toote - pelleti. Pelletit kasutame nii karantiinikasside liivakasti täitena kui ka Viljandi varjupaiga kütmiseks. Pelleti hinnatõus mõjutab meie igapäevategevust palju, sest selle hind on lausa kolmekordistunud ja selle kasutust ei saa me oluliselt vähendada. Kui aastal

2020 maksis üks tonn pelletit 192 eurot, siis nüüd on selle hind tõusnud lausa 513 euron. Oleme välja arvutanud, et nädalas kulub meil pelletit ja kassiliiva 3500 euro väärtuses. Seetõttu rõõmustasime väga, kui üks lahke abiline meile ühel hommikul varjupaiga hoovi 6

tonni pelletit saatis. Nagu taevast kukkunud väga vajas kingitus!

Loomulikult peavad drastilise hinnatõusuga hakkama saama ka meie toetajad.

Seda näeme ja tunneme püsiannetajate arvu languses. Kui varem lisandus Varjupaikade MTÜle uusi püsiannetajaid igal kuul, siis alates sügisest on meie kurvastuseks hakanud püsiannetajate arv langema. Kui võrrelda püsiannetajate arvu eelmise aasta sügisega, siis näeme 6% langust. Püsiannetajate vähenemist

tõdevad ka teised vabaühendused. Püsiannetajad on aga üks osa meie kõige hinnalisemast toetajaskonnast, sest tänu neile teame, kui palju annetusi meil järgneval kuul või kahel oodata on ning nii saame oma plaane sättida. MTÜna soovime olla jätkusuutlikud ning majandada vastutustundlikult, et meie hoolealused ei peaks kehvast majanduslikust planeerimisest tekkinud apside pärast kannatama. Seega paneb püsiannetajate arvu langus meid olukorda, kus me julgeme prognoosida oma järgmiste perioodide tulusid pigem väiksemana.

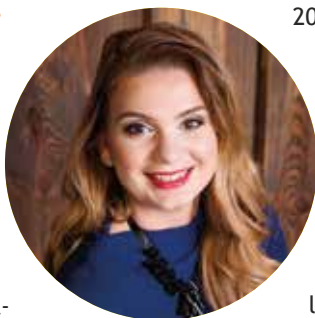
Ajad on rasked, kuid kindel on see, et jätkame koduta jäänud loomade eest hoolitsemist, kuni nad uue armastava pere leiavad. Loodame,

et kriis(id) on pigem lühemad kui pikemad ning inimesed leiavad südameheadust oma koju võetud lemmikloomade eest edasi hoolitsemiseks. Kriiside

ajal näeme kahjuks kurvastusega, et tänavale visatud kasside-koerte arv suureneb hüppeliselt. Kui suudame sel korral abi vajavate loomade arvu järsku tõusu vältida, oleme juba kriisiga paremini hakkama saanud kui eelnevatel kordadel.

Lootus jääb!

MTÜna soovime olla jätkusuutlikud ning majandada vastutustundlikult, et meie hoolealused ei peaks kehvast majanduslikust planeerimisest tekkinud apside pärast kannatama.

Kas ikka mahub veel?

Koju oleme aidanud üle 25 000 looma

Pealkiri sai selline, sest Varjupaikade MTÜ on tegutsenud juba 16 aastat, kuid jätkuvalt saabub igal aastal meie hoole alla tuhandeid loomi ja kogu selle aja jooksul oleme kodudesse aidanud kümneid tuhandeid loomi. Kas loomade jaoks on varjupaikades ruumi ja kas neid ikka veel mahub Eesti inimeste kodudesse ja südamesse? Statistika-le heidab pilgu peale Varjupaikade MTÜ tegevjuht Anneli Matsi.

Kohe alguses olgu kinnitatud, et ikka mahub. Võtame loomi varjupaikadesse vastu ja täidame oma eesmärgi, milleks on loomad kodudesse aidata. Meie ühingul on väga hea võimekus ja oskus aidata loom võimalusel koju tagasi või vajadusel otsida loomale uus kodu.

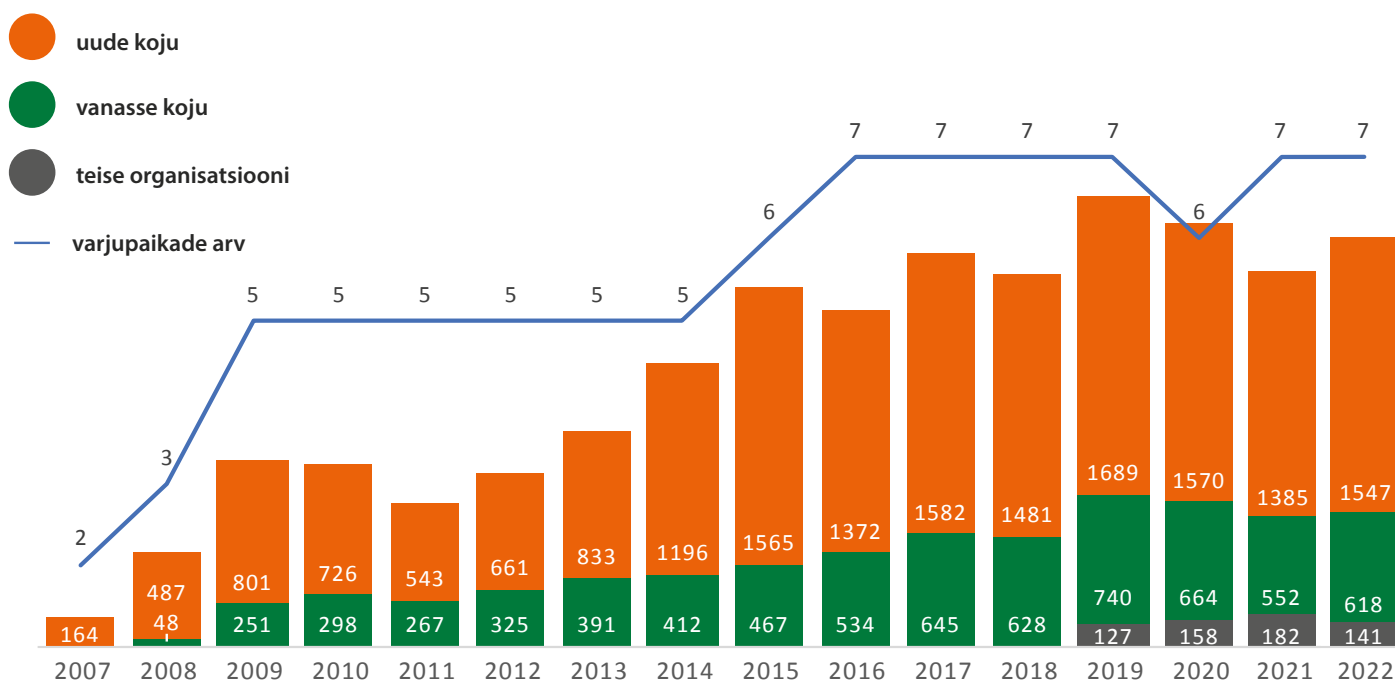
Statistikat tehes ja mustvalgeid numbreid vaadates võtavad võimust kahetised tunded. Ühest küljest on ju nii tore, et 16 tegevusaasta jooksul on Varjupaikade MTÜ koju aidanud üle 25

000 looma. Samas on sellel numbril ka teine pool - see näitab, kui palju loomi on tulnud meie hoole alla. Nad on sattunud omapäi hulkuma, mis on loomale ohtlik, või on tabanud neid veel karmim saatus - loom, kes on olnud kunagi kellegi lemmik ja pereliige, on kaotanud oma kodu. Kahjuks ei näita hulkuvate loomade arv Eestis kahanemistendentsi ja kuigi me teeme iga päev tööd selleks, et meil tööd ei oleks, siis kahjuks tööpuudust ei paista kuskilt otsast.

Eestis on väga palju lemmikloomi ja väga palju lemmikloomaomanikke. Euroopa lemmiklooma toidutööstuse liidu FEDIAF (European Pet Food Industry Federation) 2022. aasta raportist saab teha järelduse, et 2021. aastal oli Eestis 290 000 kassi ja 235 000 koera. See teeb kokku 525 000 lemmiklooma. Vähemalt üks kass on 22% ja üks koer 18% peredest. Eesti elanikkonda (1,33 miljonit) arvestades võib öelda, et vähemalt igal kolmandal inimesel on koer või kass. Need numbrid näitavad ainult

neid lemmikloomi, kellele ostetakse toitu jaekaubandusest. Siis on kodudes veel need loomad, kes söövad kodutoitu. Lisaks ei saa ära unustada kodusid, kus elavad pisiloomad või eksootikud. Neid numbreid vaadates poebki hinge hirm, et kodud saavad loomi täis, kuid ühiskond ei ole arenenud veel selleni, et meil isegi väheneks see number, mis näitab varjupaikadesse sattujaid.

Samas on suur rõõm inimeste üle, kes märkavad hättasattunud loomi ja sellest meid teavitavad. Väga palju inimesi on vastutustundlikud loomapidajad. Eriliselt soojaks teevad südame inimesed, kes avavad oma koduukse varjupaigaloomadele. Nagu ütleb vana sõna, et häid lambaid mahub palju ühte lauta, siis kindlasti mahub Eesti inimeste südamesse ja kodudesse veel loomi. Iga lemmiku võtmine olgu eelnevalt põhjalikult läbi analüüsitud, tehtud kaalutletud otsus ja alles siis minnakse teda koju tooma, eelistatult siis ikka varjupaigast!

uudio

tuudio

Fotod: Varjupaikade MTÜ

Armsad karvased staarid

ehk olime pildis 2022

Nii tava- kui ka sotsiaalmeedia mängivad loomade abistamisel suurt rolli ja tagasi vaadates saame öelda, et need kanalid olid meile möödunud aasta jooksul eriliselt suureks abiks. Sellest, mil moel Varjupaikade MTÜ tegemised möödunud aastal kajastust leidsid, kirjutab kommunikatsiooni ja annetuste kogumise juht Anni Anete Möisamaa.

Kui varem oli loomade heaolu teemadega meediasse pääsemine pigem keerukas, siis nüüd saame juba öelda, et erinevad väljaanded pöörduvad ise meie poole ja loomade käpakäik läheb tööpoolest aina enam inimestele korda. Nii kutsuti meid aasta jooksul TV3 uudistesse rääkima lausa viiel korral - rääkisime nii kassipojahooajast, seniorkoertest ja mustadest kassidest kui ka loomade heaks annetamisest. Samuti käisime külas Kanal 2 „Õhtu” saates, ETV „Terevisioonis” ja „Ringvaates”. Lisaks kutsusid meid vestlema Raadio 2, Kuku Raadio, Raadio Elmar ja Raadio 4. Kahel korral käisime Tiina Toometi podcastis arutlemas päevakajaliste loomateemade üle.

Eriliselt suurt rõõmu teeb see, et ületame oma teemadega ka riigipiire. Saime positiivse üllatuse osaliseks, kui

Soomes rahvusringhääling YLE1 avaldas soovi teha lugu Eesti varjupaikade eluolust ja nii tulidgi meile ühel ilusal suvisel päeval võttegrupiga külla. Tulumuseks oli pikk ja põhjalik lugu Eesti loomapidamiskultuurist ja loomade olukorrast üldiselt. Tänu sellele kajastusele leidis nii mõnigi varjupaiga asukas endale uue kodu Soomes!

Esmakordselt olime suurelt nähtavad ka välireklaamidel. Loomasõbralik ettevõtte JCDecaux pani meie tegemistele öla alla ja tänu neile olid Varjupaikade MTÜ suured reklaamid nähtaval nii Tallinna, Pärnu kui ka Rakvere bussipeatustes.

Ka sotsiaalmeedial on oluline roll. Möödunud aastal täitus meil Facebookis 22 000 toetajat ja kaasaalajat. Kui kogusime loomavõtjatelt infot, et saada aimu, millist rolli mängib meie töös sotsiaalmeedia, saime vastuseks, et väga suurt. Nimelt ütles tervelt 27% loomavõtjatest, et otsustasid loomale kodu pakkuda just tänu sotsiaalmeediapostitusele.

Meie tegutseme loomade aitamise nimel ikka edasi ja oleme tohutult tänujulnud kõikidele, kes panevad samuti öla alla ning aitavad levitada loomasõbralikku sõnumit!

Aasta 2022 numbrites

- Olime meedias kajastatud 352 korral s.o praktiliselt iga päev olime pildis
- Varjupaikade MTÜ Facebooki lehel täitus 22 000 jälgijat
- Koos kõikide varjupaikadega on meil sotsiaalmeedias kokku 54 372 jälgijat ja kaasaalajat
- Meie kodulehte varjupaik.ee külastati aasta jooksul 492 498 korda
- Avaldasime oma blogis 38 loomade heaolu teemalist artiklit

587 sabaga sõpra uues kodus

Varjupaikade MTÜs on juba alates 2016. aastast traditsiooniks tähistada sõbrakuud kampaaniaga „Sõpra tunned sabast“, mis kutsub võtma varjupaigast kassi või tulema kassidele püsitoetajaks. Kampaaniast kirjutab lähemalt kommunikatsiooni- ja annetuste kogumise juht Anni Anete Mõisamaa.

Meie ühingus on erinevate kampaaniate läbiviimine olulisel kohal. Ühe kampaania ettevalmistus on küll üsna suur ajakulu, kuid kogemus on näidanud, et pingutus on seda väärt. Tänu kampaaniatele leiavad uue kodu paljud varjupaiga asukad. „Sõpra tunned sabast“ kampaania on olnud väga edukas ja näiteks 2022. aastal saatsime tänu kampaaniale koju rekordarv kasse - 102. Kampaaniaid ettevalmistades mõtleme alati, et mis on see murekoht, mida me soovime kampaania tegevuste kaudu lahendada või leevendada. Nii võtsimegi sel aastal sõbrakuu kampaania teemaks koi-

ge kauem varjupaikades oodanud kassid. Otsustasime just nemad tähelepanu keskpunkti tuua, sest tegelikult ei ole nendel nurrumootorit midagi viga. Neil lihtsalt ei pruugi olla kaunivärvilist kasukat või siis on nad iseloomult veidi pelglikud. Nii võivad nad varjupaigas oodata isegi aastaid... Aina enam mängib loomade kodude otsimisel rolli sotsiaalmeedia ja tavameedia. Tänu kampaaniate ajal pildis olemisele oleme saatnud koju nii mõnegi väga pikaaegse varjupaiga asuka. Vaadates tagasi sõbrakuu kampaaniale läbi aastate võime uhkust tunda - tänu kampaaniale oleme kodudesse saatnud lausa 587 sabaga sõpra! Iga-aastaselt sõbrakuu kampaanial on ka teine pool. Varjupaigaloomade käpakäik läheb korda väga paljudele ja aidata soovitakse ka siis, kui karvasele sõbrale kodu pakkuda ei saa. Just seda silmas pidades kutsume

üles hakkama püsiannetajaks, sest järjepidevad toetused aitavad hoida kassidel kõhu täis, tasuda raviarved ning hoolitseda nende igapäevaste vajaduste eest. Püsiannetajad on meie kindel tugi, kellele loomade aitamisel toetume, sest stabiilne ja ette planeeritav toetus tagab meie valmisoleku hättasattunud loomi parimal võimalikul moel aidata.

Kampaaniale on öla alla pannud ka mitmed toetajad. Sel aastal tuli juba teist korda kampa PetCity, kes pani kõikidele veebruarikuus koju läinud kassidele kaasa sisuka kinkekoti. Lisaks on aidanud „Sõpra tunned sabast“ kampaania sõnumit võimendada loomasõbrad Ott Lepland, Anett Velsberg ja Uku Suviste.

Foto: Martin Kraus

Varjupaigast võetud loomale esimene visiit **visiiditasuta!**

*Teie lemmiku
terwise heaks!*

Ülejõe Loomakliinik
J. V. Jannseni 33, Pärnu
E-R 9-18 ja L 10-15
tel 443 3663 või 528 7465
www.vanaloombakliinik.ee

Kaks kange Viljandimaal

Varjupaikade MTÜ sünni ulatub aastasse 2007, mil alustas tegevust Viljandi loomade varjupaik. Toona olid ajad teised ja Eesti loomapidamiskultuur alles lapsekingades. Kuigi loomade heaolu saab ja tuleb veel endiselt arendada, siis võrreldes 16 aasta taguse ajaga on toimunud tohutu suur areng. Selle eest võlgneme tänu kahele kangele naisele, kes on Varjupaikade MTÜd vedanud esimesest päevast alates. Triinu Priksi ja Siiri Mängli loo pani kirja Anni Anete Mõisamaa.

2007. aasta veebruaris, kui sündis Varjupaikade MTÜ, ei olnud veel midagi olemas. Olid ainult tegutsemisvalmis inimesed, kes tahtsid tõesti abivajavate loomade heaks midagi ära teha. Triinu ja Siiri olid osa sellest hakkamist täis seltskonnast, nad on naised, kes on koos käinud läbi tulest ja veest. Ühing on aastate jooksul palju muutunud, kuid Triinu ja Siiri on jäänud vankumatult püsima ning teinud kõik need aastad järjekindlalt loomade aitamise nimel tööd.

Möödunud aastal täitis Triinul ja Siiri

ril Varjupaikade MTÜs tegutsemisest 15 aastat. Selle olulise verstaposti puhul tunnustasime neid tublisid ja töökaid naisi nende uskumatult suure panuse eest loomakaitse valdkonda. 15 tegutsemisaastat jäävad meenutama spetsiaalselt neile tehtud „Olen käpa all” logoga kaelakeed.

Algusaastatel, Varjupaikade MTÜ kasvades, pidi keegi ühingu juhtima ning tegelema lepingute ja rahalise poolega. Nii sai Triinust MTÜ tegevjuht ja sellel ametikohal tegutses ta järjepanu 15 aastat. 2022. aasta alguses ot-

sustas ta võtta ette uued väljakutsed ja asus juhtima Varjupaikade MTÜ värskest loodud loomade heaolu keskust.

Siiri on naine nagu orkester. Ta on tegutsenud varjupaigas loomade püüdja-hooldajana, administraatorina, ta on koolitanud teisi. Siiri ei karda tööd ja nii lööb ta alati käed külge, kui varjupaigas vajab parandamist näiteks katus või tegemist mõni muu töö. Praegu juhib ta Viljandi loomade varjupaika.

Meie ühingus on olnud tulijaid ja minejaid. Kõik ei pea sellele emotsionaalselt pingelisele tööle vastu. Kuidas aga Triinu ja Siiri on suutnud kõik need 16 aastat täiel rinnal loomi aidata? Sellele küsimusele vastavad naised ise.

Siiri Mängli:

„Jäära tähtkujus ja koera aastal sündinud inimene saab töötada vaid sellises kohas, mis sulab tema aktiivse eluviisi, loomingu-
gulise mõtlemise ja püsivuse hinge-
ga ühte. Tagasi vaadates näib minu
sattumine sellele tööle veidi hullumeel-
se tahtena teha vabatahtlikku tööd ja
kuidagi aidata. Täna-
seks olen ma südamest tänulik, et
elu mu siia juhatas.

See aeg on olnud piisavalt pikk, et muuta mind kui inimest. Tunnen, et olen tänu sellele tööle väga palju arenenud. See on miski, mis on aidanud mul selles valdkonnas püsida, kuna eneseareng on minu jaoks oluline.

Olen tänu Varjupaikade MTÜs töötamisele rahulikum ja analüüsiv rohkem. 16 aasta eest olid esikohal nooruse energia ja teotahe. Täna-
seks on elu näidanud, et rahulikult tarku otsuseid tehes jõuab palju kaugemale. Olen õppinud ka suuremat pilti vaatama ja mõistma, et alati ei ole kõik nii nagu esmapilgul paistab.

Lisaks enesearengule on veel mitmeid asjaolusid, mis hoiavad mind seda tööd tegemas. Mulle meeldib ühingu selge visioon ja juhatuse Karlssoni meeleolu „rahu, ainult rahu“ suhtumine ja toetus. Loomulikult on oluline osa ka meeskonnatunnet ja seda meil MTÜs on. Tänu meie üle-eestilisele varjupaikade võrgustikule tunnen, et saan alati vajadusel abi küsida ja oskan ka teisi aidata. Tekib turvatunne, kui

sa tead, et su kõrval on inimesed, kellele saab alati loota. Tänu Varjupaikade MTÜle olen leidnud endale elukestvaid sõbrad. Neid on kogunenud aastate jooksul palju - nii töökaaslaste, koostööpartnerite kui ka ametnike seas.

Ikka ja jälle saan kinnitust, et olen õiges kohas. Näiteks ei saa öelda, et kriisilukorrad, mida meie valdkonnas aegajalt ette tuleb, mulle meeldivad, kuid ma tunnen alati, et olen nende lahendamise ajal õiges kohas. Iga päev näen tööle tulles, et tänu meie ühisele pingutusele paraneb loomade olukord. See annab palju motivatsiooni edasi tegutseda ja loobumise tunnet ei teki!”

Triinu Priks:

„Peamine põhjus on ikka meie ühingusse erineval moel kokku tulnud inimesed. Lisaks Siirile ja minule on veel 16 inimest, kes on töötanud meie MTÜs enam kui viis aastat. See on väga suur asi. Kui su enda lähedal ei ole kõik hästi, ei ole toetavaid ja sarnase mõtteviisiga inimesi, siis ei saa ka kedagi teist aidata. See käib samamoodi ka mu pere kohta, kui seal ei oleks mõistmist ja täielikku toetust, siis oleks väga keeruline. Kuskil peab saama end ka täiesti maha laadida, vajadusel ka ebatsensuurseid väljendeid kasutades või konstruktiivselt tühjaks nuttes. Viimast on tulnud ette väga harva ja seda ei ole põhjustanud ükski loom, ikka inimesed.

Ma olen ilmselt ka inimeste ühingu selle valdkonna jaoks sobiv. Meie töö on väga sarnane päästjate, politseinike ja kiirabitöötajatega, ka nendele ametitele peab inimene loomult sobima. Väga sageli on teised mulle öelnud, et nemad küll ei saaks seda tööd teha, nad kas nutaks päevad läbi, viiks kõik loomad endale koju või tahaks pidevalt kellelegi pasunasse anda. Paljud proovivad, aga põlevad mõne aja pärast läbi või annavad alla teisel päeval pärast esimese auto alla jäänud looma nägemist.

Me oleme teadlikult valinud endale põhimõtete proovida alati mõista, mitte hukka mõista ja siis vajadusel aidata kas looma või ka inimest. Kui me ise ei genereeri maailma vihkamist juurde, siis on ka endal kergem.”

Meie oleme tänulikud, et Varjupaikade MTÜ tiimis on sellised järjekindlad missioonitundega naised, kes on aastate jooksul tuhandete loomade saatust muutnud. Aitäh teile, kaks kanget - Triinu ja Siiri!

Fotod: Varjupaikade MTÜ, Kairi Kliting

Jane Laumets: „Aasta vabatahtliku tiitel annab kinnitust, et teen õiget asja.”

Varjupaikade MTÜ on kolm aastat välja andnud aasta vabatahtliku tiitlit, et tunnustada kõige tublimaid vabatahtlikke. Esimesena sai tiitli Marten Lauri, teisena Raimo Nõu ja möödunud aasta lõpus valiti aasta vabatahtlikuks Jane Laumets. Persooniloo Janest kirjutas ajakirja kaasautor Kaidi Koort.

Varjupaikade MTÜ vabatahtlik sai Jane Laumetsast kolm aastat tagasi. Ta võttis organisatsiooniga ise ühendust, sest soovis varjupaigaloomadele hoiukodu pakkuda. „Täitsin kodulehel vabatahtlikuks saamise ankeedi ja juba mõne aja pärast anti mulle hoidu kassipojad. Olen hoiukodu pakkuja, sest see on lihtne viis aidata. Valin endale Zelose äpist loomad, kellele soovin hoiukodu pakkuda. Töötan kodus, olen kogu aeg loomade jaoks

olemas ja saan vajaduse korral neid ravida.”

Jane lisab, et toetas Varjupaikade MTÜd rahaliste annetustega enne vabatahtlikuks saamist. „Alguses kartsin, et hoiukodu pakkumine võib emotsionaalselt raske olla, aga tegelikult nii siiski pole. Varjupaigaloomadele hoiukoduks olemine pakub hoopis rõõmu. See on omamoodi hobi, isegi eluviis.”

Vabatahtlik erinevates organisatsioonides

Aktiivne naine on varem teinud vabatahtlikku tööd mitmes organisatsioonis. Jane on praegu lisaks Varjupaikade MTÜle vabatahtlik Eesti Loomakaitse Seltsis, kus ta on toimetanud väga pikalt, aastaid tuleb kokku kümme. „Olen ka Eesti Loomakaitse Seltsis hoiukodu pakkuja ning aitan korraldada veel loomakaitsekonverentsi. Vabatahtlikuna on võimalik

teha mitmesuguseid töid ja erinevate oskustega abiks olla. Loomi aitavatele organisatsioonidele on vabatahtlikke alati vaja.”

Suur üllatus

Jane räägib, et sai Varjupaikade MTÜ aasta vabatahtliku tiitlist teada Tallinna loomade varjupaigas, kui talle anti üle tänukiri ja plaksutati. „See oli suur üllatus, sest mind kutsuti varjupaika teisel ettekäändel. Mulle öeldi, et üks firma soovib kõikidele hoiukodu pakkujatele teha jõululingitused. Seetõttu kutsuti mind varjupaika, aga tegelikult sain hoopis tunnustuse osaliseks,” meenutab ta.

Aktiivne naine peab Varjupaikade MTÜ aasta vabatahtliku tiitlit oluliseks. „Vabatahtlik töö, on minu jaoks tähtis. Aasta vabatahtliku tiitel annab kinnitust, et teen õiget asja. Loomad saavad abi ja nende elu muutub paremaks.”

Jane soovibab kõigil tulla vabatahtlikuks Varjupaikade MTÜsse. „Vabataht-

lik töö on üks võimalus head teha. Saab aidata kaasa loomapidamiskultuuri paremaks muutmisele. Oluline on, et hulkuvaid loomi oleks vähem.”

Südamesse pugenud kass – Rabarbara

Jane pakub hoiukodu ainult kassidele, sest nad on nii iseseisvad loomad ja nendega pole palju tööd. „Minu juures on olnud üheksa kassi ja hetkel pakun hoiukodu kümnendale – imeilusale Betty-lyle, kellel on helerohelised silmad ja halli-valgekirju karvkate. Koer on palju nõudlikum seltsiline ja ma ei tea, kas oskaksin tema eest piisavalt hästi hoolitseda. Närilised on minu jaoks nii võõrad loomad.”

Aasta vabatahtlik räägib, et talle läks väga südamesse kass nimega Rabarbara, kes elas tema juures aasta. „Rabarbara leidis kodu jõulupühade ajal. Ma ei saanud aru, kuidas ta varem kellelegi silma ei jäänud ja kodu ei leidnud. Mul oli nii hea meel, et keegi Rabarbarat lõpuks märkas. Ta oli ära teeninud päris oma kodu. Rabarbara on liivakarva toonidega, väga ilus ja sõbralik kass, kes õppis hoiukodus ruttu ära, kui hea on kaisus olla ja pai saada.”

Jane lisab, et tema on ise ka loomaomanik. „Minul on kodus 6-aastane kass Larissa, kelle leidsin tänavalt mitu aastat tagasi kassipojana. Ta on täiesti tavaline ja pole tõukass. Larissal on epilepsia. Ta peab kaks korda päevas pulbristatud fenobarbitaali võtma, mis aeglustab aju ja närvisüsteemi tegevust ning hoiab ära krampide tekkimise. Lisaks krampidele on Larissal aeg-ajalt silmapõletik, mida on vaja silmasalvi või -tilkadega ravida. Tema eest hoolitsemine on andnud kogemust ja julgust aidata ka teisi haigeid loomi.”

Jane ütleb, et tema kass Larissa saab hoiukodus elavate kassidega väga hästi läbi, sest ta on sõbralik ja rahulik loom. „Larissa on minu kaashoiukodu pakku-

ja, kes aitab hoiuloomal aru saada, et inimest pole vaja karta. Samuti õpetab Larissa kassipoegadele kassiasjade tegemist, mida mina õpetada ei oska.”

Rõõmu rohkem kui muret

Aasta vabatahtliku sõnul käivad kasside aitamise juurde nii rõõmud kui ka mured. Ta peab kõige suuremaks rõõmuks kassidele päris kodude leidmist. „Suuri probleeme polegi ette tulnud, sest ei ole endale võtnud nii haigeid kasse. Üks mure oli selline, et võtsin endale hästi väikesed kassipojad, kellel tekkis kõhulahtisus. Pidin kassipo-

jad kahjuks viima tagasi varjupaika, sest ei teadnud, kuidas nendega toime tulla. Hiljem selgus, et kassipo-

jad pididki ravi saama. Varjupaikade MTÜ töötajad on mõistvad ja tulevad mure korral kohe appi.”

Jane arvab, et hoiukodu kõige tähtsam ülesanne on looma sotsialiseerimine. „Oluline on õpetada inimesega kooselamise reegleid. Söötmine ja jootmine on iseenesest mõistetavad. Paljud kassid on alguses väga kartlikud, aga mingi aja möödudes hakkavad inimese vastu ise huvi tundma ning muutuvad uudishimulikuks. Kassipoegade on hästi lihtne olnud, sest nemad usaldasid inimest. Täiskasvanud kassidega on keerulisem, aga loomad ongi erinevad. Kõikidest kassidest on võimalik teha paikassid. Peab olema kannatust, loomale tuleb aega anda,” selgitab aasta vabatahtlik.

Armastab raamatuid

Lisaks Varjupaikade MTÜ vabatahtlikule tööle on Jane elus tähtsal kohal Luisa tõlkebüroo

ja Koolibri kirjastus, kus ta töötab tõlkijana. Jane tõlgib peamiselt inglise ja soome keelest eesti keelde. „Mulle meeldib, et olen saanud tõlkijana teha tööd, mis on seotud loomadega. Näiteks olen tõlkinud mitmeid

Varjupaikade MTÜ Janest

Jane on väga väärtuslik vabatahtlik, sest hoiukodu pakkumine võib sõna otseses mõttes päästa elu. Tema juures on hoiul olnud nii täiskasvanud kassid kui ka kassipojad, terved ja haiged, sõbralikud ja sotsialiseerimata loomad. Jane on suurepäraselt hoolitsenud kõigi eest – ta on neid sotsialiseerinud, terveks ravinud ja koju saatnud. Tundub, et Janel on mingi eriline võime ka kõige arglikumad kassid mõnusateks nurrumootoriteks muuta. Jane peale saab alati loota, sest ta on seda tüüpi inimene, et kui ta on midagi juba lubanud, siis kindlasti täidab ta antud lubadust. Jane on väga kogenud loomapidaja, vastutustundlik ja abivalmis – kui vähegi võimalik, siis ta aitab. Meil on tõeliselt vedanud, et Jane kuulub Varjupaikade MTÜ perre!

raamatuid, kus õpetatakse, kuidas loomi pidada. Minul on hea töö, mida saan kodus teha ja samal ajal hoolitseda loomade eest.”

Janele meeldib vabal ajal väga raamatuid lugeda ja käia ujumas. „Lugesin hiljuti ingliskeelset raamatut ühest perekonnast, kes võttis endale kutsika, keda oli kasutatud võitluskoerte treenimisel nii-öelda söödana ja kellel olid kohutavad vigastused. Sellised lood lähevad väga hinge. Hea, et leidub inimesi, kes pööravad tähelepanu ka loomadele.”

Imelistest inimestest ehk vabatahtlikud ja hoiukodud aastal 2022

Kass Ingeliise tunneb ennast vabatahtliku Kristiina juures hoiukodus väga turvaliselt ja mugavalt. Fotod: Erakogu.

Möödunud aasta oli Varjupaikade MTÜs vabatahtlike osas väga edukas. Aasta alguses lõi uue vabatahtlike süsteemi, mis erines eelmisest sellega, et varjupaikade juhatajalt ja administraatoritelt võeti ära vabatahtlike värbamise, juhendamise ning hoiukodude otsimisega seotud koormus, sest 2021. aasta lõpus sai tööle võetud vabatahtlike ja hoiukodude koordinaator, kirjutab Marika Algepos.

Kuidas süsteem töötab?

Uue vabatahtlike süsteemi alusel viime potentsiaalsete vabatahtlikega läbi tutvumiskohtumised, kus selgitame põhjalikult kõike, mis on seotud vabatahtliku tegevusega varjupaigas: mis töid pakutakse, kuidas varjupaiga töö välja näeb jne. Vabatahtlikud kasutavad tööpäevade planeerimiseks ja töötatud tundide üle arvestuse pidamiseks graafikut. Graafikut näevad ka varjupaikade administraatorid ja juhatajad. Nii on neil alati ülevaade sellest, kui palju vabatahtlikke on konkreetset päeval tulemas. Tundub, et uus vabatahtlike süsteem toimib hästi ja on vabatahtlike poolt väga positiivselt vastu võetud.

Millega vabatahtlikud tegelevad?

Vabatahtlikud käivad varjupaikades tegelemas loomadega - puhastatakse puure ja aedikuid, rikastatakse loomade päevi nendega mängides ja jalutades. Meie kuldaväärt üldosakonna vabatahtlikud tegelevad tõlkimise ja kujundamisega, pildistavad ja teevad videosid, tegelevad sotsiaalmeedia, keeleteoimetamise ja väga palju muuga.

Kui mitu vabatahtlikku panustas?

Hea meel on selle üle, et vabatahtliku töö vastu tuntakse aina enam huvi. Aasta jooksul sõlmisime 157 uut vabatahtliku töö kokkulepet. Väga aktiivseid vabatahtlikke, kes panustasid aasta jooksul regulaarselt, oli ligi 70. Inimesed tulevad ja proovivad, mõned loobuvad, kas elumuutuste pärast või muul põhjusel, mõned jäävad pikaks ajaks ja on aktiivsed. Iga inimene panustab nii palju kui saab ja meie jaoks on ka kõige väiksem abi oluline!

Kui palju töötunde tehti?

Kokku panustasid vabatahtlikud aastal 2022 varjupaigaloomade abistamisse 4 448 tundi, mis on suurepärase tulemus. Kõige aktiivsemad olid läinud

aastal Valga varjupaiga vabatahtlikud. Kõige rohkem uusi vabatahtlikke tuli juurde Tallinna varjupaika.

Tööd on varjupaikades alati. Aastas leiab meie varjupaikades ajutist peavarju ligi 4000 looma, seega on ka palju tööd ja abikäsi on alati vaja.

Kuidas veel saab aidata?

Teine viis, kuidas vabatahtlikuna loomade heaks väga suur ja oluline panus anda, on hoiukodu pakkumine. Hoiukodud pakuvad ajutist kodu nendele loomadele, kes ei saa mingil põhjusel varjupaigas hakkama. Need on enamasti kassid, kes ei taha liigikaaslaste seltsi ja on kassitoas elades stressis või kassid, kes peavad eritoitu sööma. Samuti vajavad hoiukodu pisikesed kassipojad ja kutsikad, loomad kes taastuvad haigusest, sotsialiseerimata ning erivajadustega loomad.

Hoiukodusid oli 2022. aastal 38 ja hoiukodudest käis läbi 126 looma. Enamasti vajasid hoiukodu kassid, aga olid ka mõned koerad, küülikud, hiired, merisead, rotid, papagoi ja liivahiir.

Me oleme väga tänulikud meie vabatahtlikele ja hoiukodudele selle võrratu panuse eest. Teie abiga saime muuta nii paljude loomade elud paremaks! Te olete imelised!

Alanud aastal jätkame nii uute vabatahtlike kui ka hoiukodude otsimisega. Loomi, kes vajavad taastumiseks või kasvamiseks rahulikku kodust keskkonda, on väga palju. Kui sina, hea lugeja, tunned, et saaksid võtta ajutiselt enda hoole alla mõne abivajava loomakese, siis oled oodatud Varjupaikade MTÜ perre!

Nii vabatahtlikuks kui ka hoiukoduks hakkamise kohta leiad rohkem infot meie kodulehelt www.varjupaik.ee

Mida vabatahtlikud arvavad?

- „Kohtusin toredate varjupaigatöötajate ja teiste vabatahtlikega ning loomulikult ka vahvate loomadega.“
- „Mind motiveerib hingeline headuse tunne.“
- „Iga kord, kui varjupaigas abiks käin, on maailma päästmise tunne.“
- „Mind motiveerib vabatahtlikku tööd tegema see, et näen pidevalt oma töö tulemust.“
- „Tore on loomadega suhelda.“
- „Varem pelgasin kasse, aga nüüd õppisin neid armastama!“

Varjupaikade MTÜ aastal 2022

2022. aastal aitasime

2 315

looma

VARJUPAIKADE MTÜ

Lisaks koertele ja kassidele aitasime veel hiiri, kalu, küülikuid, merisigu, papagoisid, rotte, ühte tuhkut, deegut, hamstrit ja kilpkonna.

Lisaks aitasime **119 lemmiklooma** Koduotsija programmi kaudu otse vanast kodust uude kodusse.

620

looma

aitasime tagasi koju

330 koera

285 kassi

5 pisilooma

Selleks kulus keskmiselt **1,6 päeva**

1 550

loomale

otsisime uue kodu

232 koerale

1 246 kassile

72 pisiloomale

Selleks kulus keskmiselt **95 päeva**

145

looma

andsime üle teistesse organisatsioonidesse

6 koera

139 kassi

146 696

päeva veetsid uude kodusse läinud loomad meie varjupaikades. Sellest **20 118 päeva** ehk 13,7% eest tasusid kohalikud omavalitsused.

Kiibistasime

1 621

looma

Tegime

4 615

vaksineerimist

Steriliseerisime/kastreerisime

973

looma

Sõitsime läbi

109 474

kilomeetrit

Käisime

3 365

väljakutsel

Varjupaika jõudis hukkununa

487

looma

Meie missioon

Aitame kodu kaotanud lemmikloomi, pakkudes neile hoolitsust ja peavarju. Otsime meie hoole all olevatele lemmikloomadele uued vastutustundlikud kodud. Pakume lemmiklooma omanikele nõu ja tuge.

www.varjupaik.ee

Tere, minu uus sõber!

Me ei tunne veel teineteist. Aga ma usun, et Sa oled kusagil olemas ja loed praegu seda kirja. Minu nimi on Sāde. Ma tahan Sulle jutustada oma eluloo.

Olen täitsa tavaline kass. Mul on ilus kolmevärviline kasukas ja armsad roosad varbad. Kui ma sündisin siia maailma, sain päris kiiresti aru, et mind ei vaja keegi. Algul olin oma armsa emme hoole all, aga ühel päeval läks ema toitu otsima ja tagasi enam ei tulnudki. Ja mina pidin nüüdsest koos õdede-vendadega ise selles suures inimeste maailmas hakkama saama. Nii ma siis alustasingi iseseisvat elu ühes Läänemaa külas.

Tead, sõber, minu elu ei olnud sugugi kerge. Suvel, kui paistis soe päike, oli veel enam-vähem. Lebotasin aina päikese käes, aga olin ikkagi valvas ka - ei tea kunagi, kust ja millal oht tuleb. Kas ründab sind mõni kuri koer või rebane, sõidab auto otsa või viskab hoopis paha inimene kiviga. Olin siis alles väga pisike ja õppisin kiiresti kartma kõike ja kõiki. Hirm ja kiired jalad aitasid elus püsida.

Jah, suvel oli elu kergem, kuigi need vastikud kirbud kiusasid. Ka kõhuke oli alati punnis, isegi siis, kui see oli täitsa tühi - minu pisikese roosa kõhu sees elasid koledad ussid, kes mulle väga palju halba tegid. Nii tahtsin nendest lahti saada.

Talv ja sügis olid tõeliselt rasked. Sügisel tuli taevast alla palju vett, minu kasukas oli niiske ja määrdunud, sooja ei saanud kusagilt. Kui ükskord õnnestus pugeda kortermaja trepikotta, ajasid mind inimesed sealt minema.

Ma mõistan neid - olin ju ometi väga räpane ja kirpe täis. Kes sellist ikka oma trepikojas näha tahab. Ja kui saabus talv, läksid asjad veel hullemaks. Suure kadedusega vaatasin kodukasse, kes istusid soojas toas, kõhud täis, aknalaudadel ja jälgisid mind pelgliku pilguga. Kāpakased ja kõrvad külmetasid, paar korda pidin isegi auto mootori sisse ronima, et natukenegi soojas olla. Ja kõht oli alati tühi. Ma ei tea isegi, kuidas ma need karmid ajad üle elasin.

Kevadel sain ma oma esimesed pojad. Nad olid nii armsad ja andsin endast kõik, et nad korralikult üles kasvatada. Kahjuks ei oodanud neidki ees midagi head. Nad pidid samamoodi kodutute elu elama - ka neid ei vajanud keegi, ka nemad pidid ise võitlema oma elu eest. Ma isegi ei tea, kas nad on kõik elus.

Kevad läks, saabus suvi. Väike kergendus. Kui vaid poleks veel neid kirpe ja puuke. Nii ma elasingi. Tihti olin ma haige - kas ninast või silmadest jooksis vett ning kõht valutas alatihti. Aga pidasin vastu.

Siis saabus 2021. aasta kevad. Mul olid jälle pojad. Ma nii tahtsin, et vähemalt need pisikesed saaksid endale parema elu. Enda peale ma enam ei mõelnudki ja ei uskunud, et minu elu kunagi paremaks muutub.

Ühel päeval aga tundsin väga head vorstilõhna. See oli nii meeletult hea. Seda enam, et ma olin juba teist päeva söömata. Lõhna tuli imelikust traatidega karbist. Hästi ettevaatlikult läksin ma selle karbi sisse ja oh õudust - karbi uks läks kõva pauguga kinni! Ja minu pojakesed jäid üksi välja! Ma olin väga ehmunud ja mures oma poegade pärast. Aga siis tuli inimene. Ta tõstis mind koos puuriga autosse ja võttis õnneks ka minu pojad kaasa. Nii ma sattusingi varjupaika.

Tead, sõber, ma elan praegugi veel siin. Juba peaaegu kaks aastat. Siin on hea elu. Kirbud ja puugid mind enam ei kimbuta. Siin on turvaline - pole tigeda koeri ja jõhkraid inimesi. Kõhus pole enam usse. Kõht on alati täis ja mu täpiline kasukas on puhas.

Olen terve. Minu pojakesed said kõik endale päris oma kodud! Nendest on saanud ümarad ja hoolitsetud kodukassid. Mul on nii hea meel. Minu unistus täitus, mu pojad ei pea tänaval oma elu eest võitlema. Ega mul siin varjupaigas paha ei ole, kuid viimasel ajal hakkasin ma mõtlema, miks teised varjupaiga kassid kolivad oma kodudesse, aga mind keegi ei taha? Äkki sellepärast, et algul ei suuda ma kohe uusi inimesi usaldada? Teesklen, et inimesed mulle huvi ei paku ja hoian neist eemale, kuna kardan ikka veel natuke, et äkki mulle tehakse liiga.

Aga, usu mind, sõber. Kui Sina võtad mind endale ja sulatad üles mu väikese jäätunud südame ning pakud mulle sooja kodu ja head toitu, siis ma hakkam sinu usaldama ja me saame kindlasti sõpradeks.

Palun, mu kallid hea sõber, tule ja võta mind koju. Sa näed, et ma olen Sulle väga tänulik ja pakun tingimusteta armastust ning sõprust pikkadeks aastateks!

**Ootan Sind pikisilmi!
Sinu Sāde**

Käpa all olla pole häbiasi

Pigem vastupidi – kanna meie toetajamärgisega tooteid uhkusega ja näita, et seisad õige asja eest! Varjupaigaloomad tänavad sind ja möödakäijad on ehk pisut intrigeeritudki. Praegu saad meie heategevuslikust e-poes soetada nokamütsi, tänavakoti, näomaski ja uue aasta kalendri. Aga hoia meie e-poel silm peal, sest ägedaid tooteid tuleb muudkui juurde.

Ja loomulikult on alati eriline kingitus üks

HEATEGU!

Vali meie e-poes sobiv toetussumma ja anna sinu heateost kingisaajale armsa e-kaardiga teada.

**Meie heategevuslik
e-pood on alati avatud!**

pood.varjupaik.ee

H O O L I B S E L L E S T
J A S E L L E S T

MEIE TEHASED KASUTAVAD 100%
TAASTUVATEST ALLIKATEST PÄRIT ENERGIAT

LOE LÄHEMALT PURINA LUBADUSTEST

[PURINA.EE/MEIE-LUBADUSED](https://purina.ee/meie-lubadused)